

ZATWIERDZAM
KIEROWNIK
Biura Kultury, Sportu i Promocji Miasta
mgr Janusz Hawik...

INSTRUKCJA BEZPIECZEŃSTWA POŻAROWEGO DLA Teatru Letniego w Ciechocinku

Na podstawie Ustawy z dnia 24 sierpnia 1991r. o ochronie przeciwpożarowej Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 07 czerwca 2010r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów ((Dz. U. z 2009 r. Nr 178, poz. 1380 oraz z 2010 r. Nr 57, poz. 353) i innych przepisów i norm dotyczących zapobiegania i zwalczania pożarów opracowano instrukcję bezpieczeństwa pożarowego dla pracowników teatru.

Opracował :

tech. poż.
Ireneusz Witczak

czerwiec 2012

I.CEL OPRACOWANIA	2
II.PODSTAWY OPRACOWANIA	3
III.WARUNKI OCHRONY PRZECIWPOŻAROWEJ WYNIKAJĄCE Z PRZEZNACZENIA OBIEKTU	4
IV.OKREŚLENIE WYPOSAŻENIA W WYMAGANE URZĄDZENIA PRZECIWPOŻAROWE	15
V.SPOSOBY POSTĘPOWANIA NA WYPADEK POŻARU I INNEGO ZAGROŻENIA	23
VI.SPOSOBY ZABEZPIECZANIA PRAC NIEBEZPIECZNYCH POŻAROWO	26
VII.ORGANIZACJA I ZASADY PROWADZENIA EWAKUACJI	26
VIII.SPOSOBY ZAPOZNANIA UŻYTKOWNIKÓW OBIEKTU Z PRZEPISAMI I PRZECIWPOŻAROWYMI I TREŚCIĄ INSTRUKCJI	30
IX.ZADANIA I OBOW. W PRACOWNIKÓW W ZAKRESIE OCHRONY P.POŻ	32
X.ZAŁĄCZNIKI	36

I. CEL OPRACOWANIA.

Zgodnie z art 4 ust. 1 Ustawy o ochronie przeciwpożarowej [4] właściciel budynku, obiektu budowlanego lub terenu, zapewniając ich ochronę przeciwpożarową, jest obowiązany:

- 1) przestrzegać przeciwpożarowych wymagań techniczno-budowlanych, instalacyjnych i technologicznych;
- 2) wyposażyć budynek, obiekt budowlany lub teren w wymagane urządzenia przeciwpożarowe i gaśnice;
- 3) zapewnić konserwację oraz naprawy urządzeń przeciwpożarowych i gaśnic w sposób gwarantujący ich sprawne i niezawodne funkcjonowanie;
- 4) zapewnić osobom przebywającym w budynku, obiekcie budowlanym lub na terenie, bezpieczeństwo i możliwość ewakuacji;
- 5) przygotować budynek, obiekt budowlany lub teren do prowadzenia akcji ratowniczej;
- 6) zapoznać pracowników z przepisami przeciwpożarowymi;
- 7) ustalić sposoby postępowania na wypadek powstania pożaru, klęski żywiołowej lub innego miejscowego zagrożenia.

Zgodnie z § 6 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 7 czerwca 2010 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów [2] właściciele, zarządcy lub użytkownicy obiektów bądź ich części stanowiących odrębne strefy pożarowe, przeznaczonych do wykonywania funkcji użyteczności publicznej, zamieszkania zbiorowego, produkcyjnych, magazynowych oraz inwentarskich, zapewniają i wdrażają instrukcję bezpieczeństwa pożarowego, o określonej dalej w punktach zawartości.

Niniejsze opracowanie spełnia wymogi w/w aktów prawnych. Zawiera zwięzłą charakterystykę pożarową przedmiotowego obiektu; określa wytyczne dla jego użytkowników w zakresie postępowania na wypadek powstania pożaru, klęski żywiołowej lub innego miejscowego zagrożenia; jest podstawą do szkolenia pracowników z zakresu przepisów przeciwpożarowych.

Instrukcja bezpieczeństwa pożarowego jest poddawana okresowej aktualizacji, co najmniej raz na 2 lata, a także po takich zmianach sposobu użytkowania obiektu lub procesu technologicznego, które wpływają na zmianę warunków ochrony przeciwpożarowej.

II. PODSTAWY OPRACOWANIA.

Opracowanie powstało w oparciu o:

- Dokumentację techniczną obiektu Teatru
- Wizję lokalną przeprowadzoną w maju 2012r,
- Informację udzieloną przez zarządcę.

Podstawy prawne:

1. ROZPORZĄDZENIE MINISTRA INFRASTRUKTURY z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (DZ.U. z 2002r. Nr 75 poz. 690 ze zmianami),
2. ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI z dnia 7 czerwca 2010 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów (DZ.U. z 2010r. Nr 109 poz. 719).
3. ROZPORZĄDZENIA MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI Z DNIA 24 LIPCA 2009R. W SPRAWIE PRZECIWPOŻAROWEGO ZAOPATRZENIA W WODĘ ORAZ DRÓG POŻAROWYCH (Dz.U. Z 2009r. Nr 124, poz. 1030),
4. USTAWA Z DNIA 24 SIERPNIA 1991R. O OCHRONIE PRZECIWPOŻAROWEJ (Dz. U. Z 2009r. Nr 178, poz. 1380 ze zmianami).
5. USTAWA Z DNIA 24 SIERPNIA 1991R. O PAŃSTWOWEJ STRAŻY POŻARNEJ (Dz. U. Z 2009r. Nr 12, poz. 68 ze zmianami).
6. PN-B-02852: Obliczanie gęstości obciążenia ogniowego oraz wyznaczenie względnego czasu trwania pożaru.
7. PN-90/B-02851: Ochrona przeciwpożarowa budynków. Metoda Badania odporności ogniowej elementów budynków.
8. PN-92/N-01256/01 znaki bezpieczeństwa. Ochrona przeciwpożarowa.
9. PN-92/N-01256/02 znaki bezpieczeństwa. Ewakuacja.
10. PN-86/E-05003/02 „Ochrona odgromowa obiektów budowlanych. Ochrona podstawowa”.
11. PN-EN-671-1: 2002, Stałe urządzenia gaśnicze. Hydranty wewnętrzne.

III. WARUNKI OCHRONY PRZECIWPOŻAROWEJ, WYNIKAJĄCE Z PRZEZNACZENIA, SPOSOBU UŻYTKOWANIA, I WARUNKÓW TECHNICZNYCH OBIEKTU, W TYM ZAGROŻENIA WYBUCHEM.

1. Warunki budowlano-techniczne, lokalizacja, drogi dojazdowe.

Teatr Letni w Ciechocinku znajduje się u zbiegu ulic Kopernika, Nieszawskiej i Żelaznej na terenie zadrzewionym. Obiekt przeznaczony jest do wystawiania przedstawień z udziałem widowni.

Aktualnie część zaplecza nie jest wykorzystywana – wcześniej była użytkowana przez Towarzystwo Ubezpieczeniowe WARTA.

Obiekt składa się z trzech części:

1. Drewnianej (widownia)

Konstrukcja ścian oparta jest na słupach wzmocnionych ceownikami.

Ściany ocieplone warstwą izolacyjną (20 cm) składającą się z trzech warstw wełny mineralnej usztywnionej płytami stolarskimi.

Posadzka wykonana jest z desek dębowych (okrętówka) 3,2 cm bitych do legarów na słupach, galeria – pos. Marmurowa (Morwica) przed wejściem – deski dębowe.

Konstrukcja dachu drewniana ocieplona wełną mineralną, całość pokryta blachą nierdzewną.

2. Murowanej (scena)

Ściany wykonane z cegły kratówki ocieplone styropianem wykończone cegłą licówką

Podium sceniczne wykonane z konstrukcji stalowej wyłożonej belkami drewnianymi wyłożonymi deskami dwuwarstwowo.

Dach wykonany podobnie jak w części stanowiącej widownię

3. Murowanej (zaplecze teatru)

Ściany zaplecza wykonane z cegły kratówki ocieplone styropianem i z zewnątrz wykończone cegłą licówką.

Dach nad zapleczem ognioodporny, Żelbetowy z nałożoną więźbą dachową i pokryciem z blachy miedzianej. Schody zaplecza żelbetowe wylewne, obłożone lastrikiem,

Balustrady stalowe. Okna zaplecza projektowane nowe, zespolone, sosnowe o formach

nawiązujących do starych.

2. Przyjęty sposób użytkowania obiektu i zagospodarowania pomieszczeń, kategoria zagrożenia ludzi.

Na widowni na poziomie parteru może zasiąść 240 osób z czego

16 osób w bocznych łóżach (2 x po osiem osób).

Balkon znajdujący się na poziomie drugiej kondygnacji może pomieścić

38 osób. Balkon w całości wykonany jest z drewna.

Wszystkie siedzenia znajdujące się na widowni są odrestaurowane

w uzgodnieniu z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków. Tapicerka zastosowana na siedzeniach powinna posiadać atest o niepalności lub trudnozapalności.

B. Zagospodarowanie budynku

Piwnica

W piwnicy znajduje się :

- ✓ pomieszczenie gospodarcze ,
- ✓ korytarz ,
- ✓ pomieszczenie elektryka ,
- ✓ korytarz ,
- ✓ akumulatornia ,
- ✓ korytarz ,
- ✓ kotłownia gazowa ,
- ✓ hydrofornia ,
- ✓ wentylatorownia ,
- ✓ przedsionek ,
- ✓ umywalnia ,
- ✓ sanitariaty męskie ,
- ✓ podscenie ,
- ✓ przedsionek ,
- ✓ umywalnia ,
- ✓ sanitariaty damskie ,
- ✓ fosa orkiestrowa , na około 20 osób

Parter

- ✓ foyer (wejście do teatru wykonane z drewna)
- ✓ szatnia , (2 szt.) (wyk. z drewna)
- ✓ kasa biletowa widownia , -- // --
- ✓ scena ,
- ✓ kieszeń boczna , 2 szt. (w nich mogą znajdować się przedmioty służące do charakteryzacji i inscenizacji przedstawień
- ✓ garderoba (2 szt.)
- ✓ korytarz ,
- ✓ WC ,
- ✓ przedsionek ,
- ✓ klatka schodowa
- ✓ korytarz ,
- ✓ pomieszczenie stróża ,
- ✓ WC ,
- ✓ Tyrystorownia ,

I Piętro

- ✓ klatka schodowa ,
- ✓ korytarz ,
- ✓ WC ,
- ✓ maszyniści ,
- ✓ umywalnia ,
- ✓ garderoba ,
- ✓ korytarz ,
- ✓ sprzęt porządkowy ,

Kategoria zagrożenia ludzi jest umownym pojęciem określającym stopień niebezpieczeństwa pod względem użytkowania lub możliwości ewakuacji ludzi przebywających w budynkach mieszkalnych, budynkach zamieszkania zbiorowego oraz budynkach użyteczności publicznej. Wyróżnia się pięć kategorii zagrożenia ludzi określanych symbolami od ZL I do ZL V.

Budynki oraz części budynków, stanowiące odrębne strefy pożarowe, określane jako ZL, zalicza

się do jednej lub do więcej niż jedna spośród następujących kategorii zagrożenia ludzi:

1) ZL I - zawierające pomieszczenia przeznaczone do jednoczesnego przebywania ponad 50 osób

niebędących ich stałymi użytkownikami, a nieprzeznaczone przede wszystkim do użytku ludzi o

ograniczonej zdolności poruszania się,

2) ZL II - przeznaczone przede wszystkim do użytku ludzi o ograniczonej zdolności poruszania się, takie

jak szpitale, żłobki, przedszkola, domy dla osób starszych,

3) ZL III - użyteczności publicznej, niezakwalifikowane do ZL I i ZL II,

4) ZL IV - mieszkalne,

5) ZL V - zamieszkania zbiorowego, niezakwalifikowane do ZL I i ZL II.

Część drewniana (widownia) kategoria zagrożenia ludzi ZL I

Część murowana (scena) kategoria zagrożenia ludzi ZL I

Część murowana (zaplecze teatru) kategoria zagrożenia ludzi ZL III

3. Charakterystyka pożarowo – techniczna.

Strefy pożarowe

Strefa pożarowa – jest to przestrzeń wydzielona przez zachowanie odpowiednich odległości lub zastosowanie obudowy, tak aby pożar w określonym czasie nie przeniósł się na zewnątrz lub do wewnątrz tej przestrzeni.

§ 227. 1. Dopuszczalne powierzchnie stref pożarowych ZL określa poniższa tabela:

Kategoria zagrożenia ludzi	Dopuszczalna powierzchnia strefy pożarowej w m ²			
	w budynku o jednej kondygnacji nadziemnej (bez ograniczenia wysokości)	w budynku wielokondygnacyjnym		
		niskim (N)	średniowysokim (SW)	wysokim i wysokościowym (W) i (WW)
1	2	3	4	5
ZL I, ZL III, ZL IV, ZL V	10000	8000	5000	2500

ZL II	8000	5000	3500	2000
-------	------	------	------	------

Teatr nie przekracza dopuszczalnej strefy pożarowej

§ 212. Ustanawia się pięć klas odporności pożarowej budynków lub ich części, podanych w kolejności od najwyższej do najniższej i oznaczonych literami: "A", "B", "C", "D" i "E", a scharakteryzowanych. Elementy budynku, odpowiednio do jego klasy odporności pożarowej, powinny spełniać, z zastrzeżeniem § 213 oraz § 237 ust. 9, co najmniej wymagania określone w poniższej tabeli: Oznaczenia w tabeli:

Klasa odporności pożarowej budynku	Klasa odporności ogniowej elementów budynku ⁵⁾ *)					
	główna konstrukcja nośna	konstrukcja dachu	strop ¹⁾	ściana zewnętrzna, ^{1),2)}	ściana wewnętrzna ¹⁾	przekrycie dachu ³⁾
1	2	3	4	5	6	7
"A"	R 240	R 30	RE I 120	E I 120 (o↔i)	E I 60	R E 30
"B"	R 120	R 30	RE I 60	E I 60 (o↔i)	E I 30 ⁴⁾	R E 30
"C"	R 60	R 15	RE I 60	E I 30 (o↔i)	E I 15 ⁴⁾	RE 15
"D"	R 30	(-)	RE I 30	E I 30 (o↔i)	(-)	(-)
"E"	(-)	(-)	(-)	(-)	(-)	(-)

Oznaczenia w tabeli: R - nośność ogniowa (w minutach), określona zgodnie z Polską Normą dotyczącą zasad ustalania klas odporności ogniowej elementów budynku,

E - szczelność ogniowa (w minutach), określona jw.,

I - izolacyjność ogniowa (w minutach), określona jw.,

(-) - nie stawia się wymagań.

2. Wymaganą klasę odporności pożarowej dla budynku, zaliczonego do jednej kategorii ZL, określa poniższa tabela:

--	--	--	--	--

Budynek	ZL I	ZL II	ZL III	ZL IV	ZL V
I	2	3	4	5	6
niski (N)	"B"	"B"	"C"	"D"	"C"
średniowysoki (SW)	"B"	"B"	"B"	"C"	"B"
wysoki (W)	"B"	"B"	"B"	"B"	"B"
wysokościowy (WW)	"A"	"A"	"A"	"B"	"A"

3.[114] Dopuszcza się obniżenie wymaganej klasy odporności pożarowej w budynkach wymienionych w poniższej tabeli do poziomu w niej określonego.

Liczba kondygnacji nadziemnych	ZL I	ZL II	ZL III
1	2	3	4
1	"D"	"D"	"D"
2*)	"C"	"C"	"D"

*) Gdy poziom stropu nad pierwszą kondygnacją nadziemną jest na wysokości nie większej niż 9 m nad poziomem terenu.

Wszystkie elementy budynku teatru budynkami niskimi tzn. do 12m

Teatr jest budynkiem zabytkowym w znaczącej części o konstrukcji drewnianej. W porozumieniu z konserwatorem zabytków został zaimpregnowany do stopnia trudnozapalności

4. Wystrój wnętrz.

Wymogi w tym zakresie dotyczące teatru:

- W strefach pożarowych ZL I, ZL II, ZL III i ZL V stosowanie do wykończenia wnętrz materiałów łatwo zapalnych, których produkty rozkładu termicznego są bardzo toksyczne lub intensywnie dymiące, jest zabronione.
- W przypadku stosowania materiałów wykończeniowych luźno zwisających, w szczególności w kurtynach, zasłonach, draperiach, kotarach oraz załuzjach, za łatwo zapalne uważa się materiały, których właściwości określone w badaniach zgodnych z Polskimi Normami odnoszącymi się do zapalności i rozprzestrzeniania płomienia przez wyroby włókiennicze nie spełniają co najmniej jednego z kryteriów:
 - 1) $t_i \geq 4 \text{ s}$,
 - 2) $t_s \leq 30 \text{ s}$,
 - 3) nie następuje przepalenie trzeciej nitki,
 - 4) nie występują płonące krople.

- *Na drogach komunikacji ogólnej, służących celom ewakuacji, stosowanie materiałów i wyrobów budowlanych łatwo zapalnych jest zabronione.*
- *W pomieszczeniach, przeznaczonych do jednoczesnego przebywania ponad 50 osób, stosowanie łatwo zapalnych przegród, stałych elementów wyposażenia i wystroju wnętrz oraz wykładzin podłogowych jest zabronione.*
- *Okladziny sufitów oraz sufity podwieszone należy wykonywać z materiałów niepalnych lub niezapalnych, niekapiących i nieodpadających pod wpływem ognia. Wymaganie to nie dotyczy mieszkań.*
- *Palne elementy wystroju wnętrza budynku, przez które lub obok których są prowadzone przewody ogrzewcze, wentylacyjne, dymowe lub spalinowe, powinny być zabezpieczone przed możliwością zapalenia lub zwęglenia.*

Główne elementy budowlane budynków wykonane zostały z materiałów palnych tj drewna. Przyjąć zatem można, że w przypadku powstania pożaru jego możliwość rozprzestrzeniania się są duże. Szczególnie niebezpieczną pod tym względem stanowi widownia oraz scena. Pożar powstały w tych miejscach jeżeli szybko nie będzie opanowany to możliwości rozprzestrzenienia jego na cały teatr będą bardzo duże.

Jednakże drogami rozprzestrzeniania się ognia i dymu mogą być także systemy instalacji użytkowych (elektroenergetycznej, gazowej, wentylacyjnej).

Liczyć się również należy z możliwością przenikania na poszczególne kondygnacje i do pomieszczeń stanowiących zaplecze dymów i gazów pożarowych poprzez otwarte drogi komunikacyjne (drzwi łączące scenę z zapleczem oraz klatki schodowe).

Materiały stosowane do wystroju wnętrza pomieszczeń teatru a szczególnie wyposażenia (krzesła, kotary na scenie, łóżka, powinny być wykonane z materiałów trudnozapalnych)

5. Zagrożenie wybuchem. Zagrożenia techniczne, chemiczne i ekologiczne.

W obiekcie nie występują zagrożenia techniczne, chemiczne i ekologiczne. W obiekcie spełniono wymagania sanitarne. W budynkach nie występują strefy zagrożenia wybuchem.

6. Obciążenie ogniowe. Przechowywane materiały palne.

W pomieszczeniach budynku teatru występują materiały palne wynikające ze sposobu użytkowania: umeblowanie, wykonane aranżacje sceny i niewielkie ilości papieru, tekstyliów, tworzyw sztucznych itp. Temperatura zapalenia tych materiałów wynosi z reguły od 230 do 400 st. C. Obciążenia ogniowe w budynkach ZL. Zgodnie z PN dla strefy pożarowej zakwalifikowanej do kategorii zagrożenia ludzi czas trwania pożaru ustala się na 2 godziny.

Do materiałów niebezpiecznych pożarowo zaliczają się:

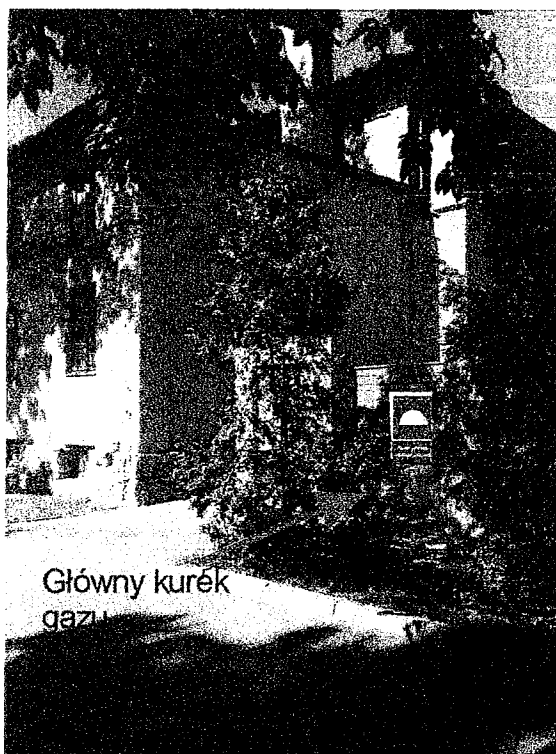
- a) gazy palne,*
- b) ciecze palne o temperaturze zapłonu poniżej 328,15 K (55°C),*
- c) materiały wytwarzające w zetknięciu z wodą gazy palne,*
- d) materiały zapalające się samorzutnie na powietrzu,*
- e) materiały wybuchowe i wyroby pirotechniczne,*
- f) materiały ulegające samorzutnemu rozkładowi lub polimeryzacji,*
- g) materiały mające skłonności do samozapalenia,*
- h) materiały inne niż wymienione w lit. a—g, jeśli sposób ich składowania, przetwarzania lub innego wykorzystania może spowodować powstanie pożaru.*

W budynku nie występują materiały niebezpieczne pożarowo.

7. Wymagania instalacyjne.

Wybrane zagadnienia dotyczące instalacji gazowej w budynku:

- Instalacje gazowe zasilane gazem o gęstości większej od gęstości powietrza nie mogą być stosowane w pomieszczeniach, których poziom podłogi znajduje się poniżej otaczającego terenu oraz w których znajdują się studzienki lub kanały instalacyjne i rewizyjne poniżej podłogi.
- Urządzenia sygnalizacyjno-odcinające dopływ gazu należy stosować w tych pomieszczeniach, w których łączna nominalna moc cieplna zainstalowanych urządzeń gazowych jest większa niż 60 kW.
- Zawór odcinający dopływ gazu do budynku, będący elementem składowym urządzenia sygnalizacyjno-odcinającego, powinien być instalowany poza budynkiem, między kurkiem głównym a wprowadzeniem przewodu do budynku.
- Instalacja gazowa przyłączona do sieci gazowej wykonanej z przewodów metalowych powinna być zabezpieczona przed wpływem prądów błędzących przez zainstalowanie wstawki izolacyjnej na wprowadzeniu metalowej rury gazowej do budynku.
- Kurek główny powinien być zainstalowany na zewnątrz budynku w wentylowanej szafce co najmniej z materiału trudno zapalnego przy ścianie, we wnęce ściennej lub w odległości nieprzekraczającej 10 m od zasilanego budynku, w miejscu łatwo dostępnym i zabezpieczonym przed wpływami atmosferycznymi, uszkodzeniami mechanicznymi i dostępem osób niepowołanych. Miejsce usytuowania kurka głównego powinno być jednoznacznie oznakowane. Odległość kurka głównego, montowanego przy ścianie lub we wnęce ściany budynku, od poziomu terenu oraz najbliższej krawędzi okna, drzwi lub innego otworu w budynku powinna wynosić co najmniej 0,5 m.
- Poziome odcinki instalacji gazowych powinny być usytuowane w odległości co najmniej 0,1 m powyżej innych przewodów instalacyjnych, natomiast jeżeli gęstość gazu jest większa od gęstości powietrza - poniżej przewodów elektrycznych i urządzeń iskrzących.
- Przewody instalacji gazowej krzyżujące się z innymi przewodami instalacyjnymi powinny być od nich oddalone co najmniej o 0,02 m.
- Przewody instalacji gazowych w piwnicach i suterrenach należy prowadzić na powierzchni ścian lub pod stropem, natomiast na pozostałych kondygnacjach nadziemnych dopuszcza się prowadzenie ich także w bruzdach osłoniętych nieuszczelnionymi ekranami lub wypełnionych - po uprzednim wykonaniu próby szczelności instalacji - łatwo usuwalną masą tynkarską, niepowodującą korozji przewodów. Wypełnianie bruzd, w których są prowadzone przewody z rur miedzianych, jest zabronione.
- Urządzenia gazowe, pozostające bez stałego dozoru w czasie ich użytkowania, takie jak kotły gazowe lub ogrzewacze pomieszczeń, powinny być wyposażone w samoczynnie działające zabezpieczenia przed skutkami spadku ciśnienia lub przerwą w dopływie gazu.
- zawór odcinający dopływ gazu do urządzenia należy umieścić w pomieszczeniu, w którym jest zainstalowane urządzenie gazowe, w miejscu łatwo dostępnym, w odległości nie większej niż 1 m od króćca przyłączeniowego,
- Nad urządzeniami gazowymi typu restauracyjnego z odprowadzeniem spalin do pomieszczenia należy umieszczać okapy odprowadzające te spaliny do kanałów spalinowych, przy czym dla urządzeń o mocy cieplnej większej niż 30 kW należy instalować czujniki, wyłączające urządzenie w przypadku zaniku ciągu kominowego.



Wybrane zagadnienia dotyczące instalacji elektrycznej w budynkach:

- 1. W instalacjach elektrycznych należy stosować:
 - 1) złącza instalacji elektrycznej budynku, umożliwiające odłączenie od sieci zasilającej i usytuowane w miejscu dostępnym dla dozoru i obsługi oraz zabezpieczone przed uszkodzeniami, wpływami atmosferycznymi, a także ingerencją osób niepowołanych,
 - 2) oddzielny przewód ochronny i neutralny, w obwodach rozdzielczych i odbiorczych,
 - 3) urządzenia ochronne różnicowoprądowe uzupełniające podstawową ochronę przeciwporażeniową i ochronę przed powstaniem pożaru, powodujące w warunkach uszkodzenia samoczynne wyłączenie zasilania,
 - 4) wyłączniki nadprądowe w obwodach odbiorczych,
 - 5) zasadę selektywności (wybiórczości) zabezpieczeń,
 - 6) przeciwpożarowe wyłączniki prądu,
 - 7) połączenia wyrównawcze główne i miejscowe, łączące przewody ochronne z częściami przewodzącymi innych instalacji i konstrukcji budynku,
 - 8) zasadę prowadzenia tras przewodów elektrycznych w liniach prostych, równoległych do krawędzi ścian i stropów,
 - 9) przewody elektryczne z żyłami wykonanymi wyłącznie z miedzi, jeżeli ich przekrój nie przekracza 10 mm^2 ,
 - 10) urządzenia ochrony przeciwprzepięciowej.
- 1a. Połączeniami wyrównawczymi, o których mowa w ust. 1 pkt 7, należy objąć:
 - 1) instalację wodociągową wykonaną z przewodów metalowych,
 - 2) metalowe elementy instalacji kanalizacyjnej,

- 3) instalację ogrzewczą wodną wykonaną z przewodów metalowych,
- 4) metalowe elementy instalacji gazowej,
- 5) metalowe elementy szypów i maszynowni dźwigów,
- 6) metalowe elementy przewodów i wkładów kominowych,
- 7) metalowe elementy przewodów i urządzeń do wentylacji i klimatyzacji,
- 8) metalowe elementy obudowy urządzeń instalacji telekomunikacyjnej.

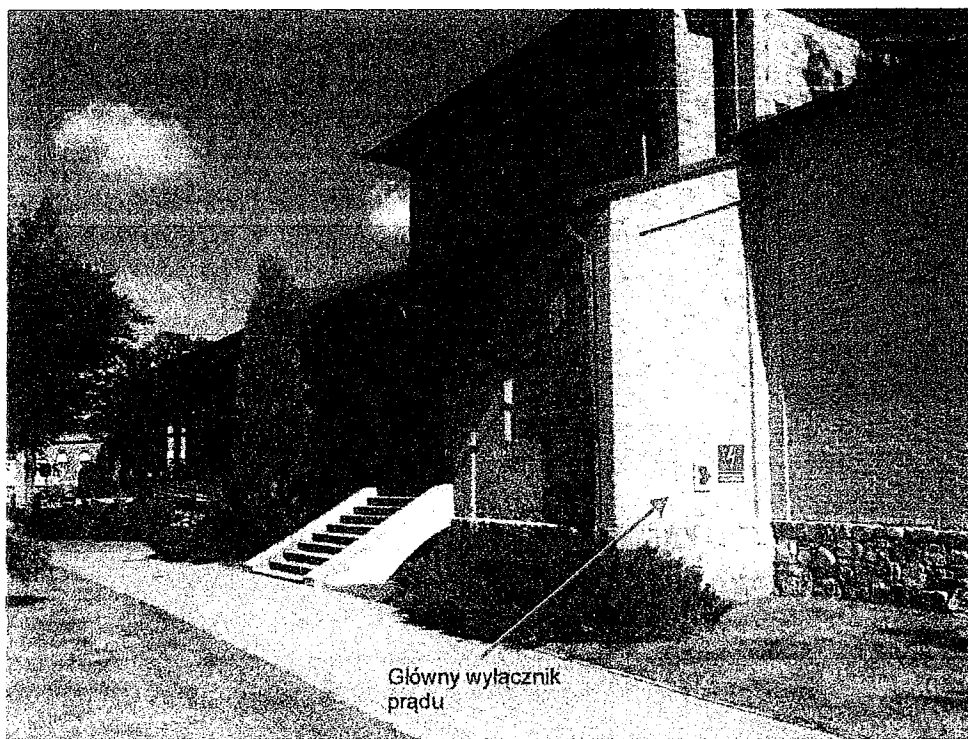
2. Przeciwpozarowy wyłącznik prądu, odcinający dopływ prądu do wszystkich obwodów, z wyjątkiem obwodów zasilających instalacje i urządzenia, których funkcjonowanie jest niezbędne podczas pożaru, należy stosować w strefach pożarowych o kubaturze przekraczającej 1.000 m³ lub zawierających strefy zagrożone wybuchem.

3. Przeciwpozarowy wyłącznik prądu powinien być umieszczony w pobliżu głównego wejścia do obiektu lub złącza i odpowiednio oznakowany.

4. Odcięcie dopływu prądu przeciwpozarowym wyłącznikiem nie może powodować samoczynnego załączenia drugiego źródła energii elektrycznej, w tym zespołu prądotwórczego, z wyjątkiem źródła zasilającego oświetlenie awaryjne, jeżeli występuje ono w budynku.

- Przewody i kable elektryczne należy prowadzić w sposób umożliwiający ich wymianę bez potrzeby naruszania konstrukcji budynku.
- Zabronione jest instalowanie opraw oświetleniowych oraz osprzętu instalacji elektrycznych, takich jak wyłączniki, przełączniki, gniazda wtyczkowe, bezpośrednio na podłożu palnym, jeżeli ich konstrukcja nie zabezpiecza podłoża przed zapaleniem;

W budynku teatru główny przeciwpozarowy wyłącznik prądu znajduje się na ścianie zewnętrznej budynku murowanego- zaplecza. Dodatkowo na zewnątrz budynku powinien być wyprowadzony przycisk sterujący tego wyłącznika przy wejściu głównym do budynku.



Wyłączniki i przyciski sterujące oznakować zgodnie z przepisami znakami zgodnymi z Polską Normą.

Budynek wyposażono w instalację odgromową w wykonaniu podstawowym.

Wybrane zagadnienia dotyczące wentylacji mechanicznej w budynku:

- *Przewody wentylacyjne powinny być wykonane z materiałów niepalnych, a palne izolacje cieplne i akustyczne oraz inne palne okładziny przewodów wentylacyjnych mogą być stosowane tylko na zewnętrznej ich powierzchni w sposób zapewniający nierozprzestrzenianie ognia.*
- *Odległość nieizolowanych przewodów wentylacyjnych od wykładzin i powierzchni palnych powinna wynosić co najmniej 0,5 m.*
- *Elastyczne elementy łączące, służące do połączenia sztywnych przewodów wentylacyjnych z elementami instalacji lub urządzeniami, z wyjątkiem wentylatorów, powinny być wykonane z materiałów co najmniej trudno zapalnych, posiadać długość nie większą niż 4m, przy czym nie powinny być prowadzone przez elementy oddzielenia przeciwpożarowego.*
- *Elastyczne elementy łączące wentylatory z przewodami wentylacyjnymi powinny być wykonane z materiałów co najmniej trudno zapalnych, przy czym ich długość nie powinna przekraczać 0,25 m.*
- *Izolacje cieplne i akustyczne zastosowane w instalacjach: wodociągowej, kanalizacyjnej i ogrzewczej powinny być wykonane w sposób zapewniający nierozprzestrzenianie ognia.*
- *przewody wentylacyjne powinny być wykonane i prowadzone w taki sposób, aby w przypadku pożaru nie oddziaływały siłą większą niż 1 kN na elementy budowlane, a także aby przechodziły przez przegrody w sposób umożliwiający kompensację wydłużeń przewodu,*
- *zamocowania przewodów do elementów budowlanych powinny być wykonane z materiałów niepalnych, zapewniających przejście siły powstającej w przypadku pożaru w czasie nie krótszym niż wymagany dla klasy odporności ogniowej przewodu lub klapy odcinającej,*
- *w przewodach wentylacyjnych nie należy prowadzić innych instalacji,*
- *Dopuszcza się zainstalowanie w przewodzie wentylacyjnym wentylatorów i urządzeń do uzdatniania powietrza pod warunkiem wykonania ich obudowy o klasie odporności ogniowej E I 60.*
- *Przewody wentylacyjne i klimatyzacyjne w miejscu przejścia przez elementy oddzielenia przeciwpożarowego powinny być wyposażone w przeciwpożarowe klapy odcinające o klasie odporności ogniowej równej klasie odporności ogniowej elementu oddzielenia przeciwpożarowego z uwagi na szczelność ogniową, izolacyjność ogniową i dymoszczelność (E I S),*
- *Przewody wentylacyjne i klimatyzacyjne samodzielne lub obudowane prowadzone przez strefę pożarową, której nie obsługują, powinny mieć klasę odporności ogniowej wymaganą dla elementów oddzielenia przeciwpożarowego tych stref pożarowych z uwagi na szczelność ogniową, izolacyjność ogniową i dymoszczelność (E I S) lub powinny być wyposażone w przeciwpożarowe klapy odcinające zgodnie z ust. 4.*
- *W strefach pożarowych, w których jest wymagana instalacja sygnalizacyjno-alarmowa, przeciwpożarowe klapy odcinające powinny być uruchamiane przez tę instalację, niezależnie od zastosowanego wyzwalacza termicznego.*

Budynek wyposażono w wentylację grawitacyjną

Wybrane zagadnienia dotyczące instalacji ogrzewczej zakładzie:

- *Budynek, który ze względu na swoje przeznaczenie wymaga ogrzewania, powinien być wyposażony w instalację ogrzewczą lub inne urządzenia ogrzewcze, niebędące piecami, trzonami kuchennymi lub kominkami.*
- *W pomieszczeniu, w którym zainstalowane są kotły na paliwo stałe lub olej opałowy, powinien być zapewniony nawiew niezbędnego strumienia powietrza dla prawidłowej pracy kotłów z mocą cieplną nominalną, a także nawiew i wywiew powietrza dla wentylacji kotłowni.*

Teatr ogrzewany jest z kotłowni na paliwo gazowe. Kotłownia umiejscowiona jest w części murowanej piwnicznej zaplecza. Nie stwierdzono nieprawidłowości w zakresie lokalizacji i zagospodarowania pomieszczenia kotłowni na paliwo gazowe. Kotłownia powinna być zamknięta drzwiami EI30.

Inne wymagania instalacyjne:

W obiektach lub ich częściach, w których odbywa się proces spalania paliwa stałego, ciekłego lub gazowego, usuwa się zanieczyszczenia z przewodów dymowych i spalinowych w okresach ich użytkowania:

- 1) od palenisk zakładów zbiorowego żywienia i usług gastronomicznych — co najmniej raz w miesiącu, jeżeli przepisy miejscowe nie stanowią inaczej;*
 - 2) od palenisk opalanych paliwem stałym niewymienionych w pkt 1 — co najmniej raz na 3 miesiące;*
 - 3) od palenisk opalanych paliwem płynnym i gazowym niewymienionych w pkt 1 — co najmniej raz na 6 miesięcy.*
- 2. W obiektach lub ich częściach, o których mowa w ust. 1, usuwa się zanieczyszczenia z przewodów wentylacyjnych co najmniej raz w roku, jeżeli większa częstotliwość nie wynika z warunków użytkowych.*
- 3. Czynności, o których mowa w ust. 1 i 2, wykonują osoby posiadające kwalifikacje kominarskie.*

8. Przeciwpożarowe zaopatrzenie w wodę do zewnętrznego gaszenia pożaru.

Wymagane przeciwpożarowe zaopatrzenie w wodę do zewnętrznego gaszenia pożaru wynosi 10 dm³/s. Zaopatrzenie w wodę zapewnia naziemny hydrant zewnętrzny o średnicy 80mm, zlokalizowany przy Teatrze -20m. Drugi Hydrant wysokiej wydajności znajduje się przy ul. Zdrojowej w odległości ok. 100m

IV. OKREŚLENIE WYPOSAŻENIA W WYMAGANE URZĄDZENIA PRZECIWPOŻAROWE I GAŚNICE ORAZ SPOSOBY PODDAWANIA ICH PRZEGLĄDOM TECHNICZNYM I CZYNNOŚCIOM KONSERWACYJNYM;

1. Instalacje i urządzenia przeciwpożarowe.

1.1. Hydrofornia p.pożarowa

Ze względu na duże obciążenie ogniowe budynku, spowodowane drewnianą konstrukcją i drewnianym wyposażeniem obiektu, oraz z uwagi na jego charakter (teatr) zastosowano przeciwpożarową instalację wodociągową sterowaną ręcznie by nie powodować paniki na widowni.

Hydrofornia wyposażona jest w :

- 2 zbiorniki wodne ciśnieniowe o poj 1 m³ (dla zapewnienia odpowiedniej wydajności)
- 2 pompy
- sprężarkę

Hydrofornia zasila zasłonę wodną (na scenie) zbudowaną ze zraszaczy dającą zasłonę kroplistą o szer. 4 m i długości 9 m.

Ze względu na konstrukcję nie zastosowano żelaznej kurtyny.

Hydrofornia zasila również hydranty 52 wewnętrzne zainstalowane w szafkach hydrantowych wyposażonych w węże oraz prądownice. Szafki hydrantowe powinny być oznakowane zgodnie z PN.

1.2. Instalacja automatycznej sygnalizacji pożaru.

Dla wczesnego wykrywania pożaru obiekt teatru wyposażono w system czujek dymu i temperatury, które są zintegrowane z centralką pożarową zainstalowaną przy portierni.

Na wypadek zaniku napięcia elektrycznego z zewnątrz centralka zasilana jest niezależnie z akumulatorowni.

Centralka w sposób bezpośredni połączona jest z Jednostką Ratowniczo Gaśniczą w Ciechocinku, która w bardzo szybki sposób przyjmuje sygnał o ewentualnym zagrożeniu.

2. Gaśnice.

Obiekty muszą być wyposażone w gaśnice, spełniające wymagania Polskich Norm dotyczących gaśnic.

Rodzaj gaśnic powinien być dostosowany do gaszenia tych grup pożarów, które mogą wystąpić w obiekcie:



A - pożary materiałów palnych stałych w czasie trwania których zachodzi zjawisko spalania bezpłomieniowego tj. tlenia i żarzenia (drewno, papier),



B - pożary cieczy palnych (benzyna, rozpuszczalniki, farby, lakiery),



C - pożary gazów palnych (acetylen, propan-butan, metan),



D - pożary metali lekkich (sod, potas, magnez),



F – pożary tłuszczów

Jedna jednostka masy środka gaśniczego 2 kg (lub 3 dm³) zawartego w gaśnicach przypada, z wyjątkiem przypadków określonych w przepisach szczegółowych:

- 1) na każde 100 m² powierzchni strefy pożarowej w budynku, niechronionej stałym urządzeniem gaśniczym zakwalifikowanej do kategorii zagrożenia ludzi ZL I, ZL II, ZL III lub ZL V,
- 2) na każde 300m² powierzchni strefy pożarowej nie wymienionej w pkt 1,(czyli PM)

Gaśnice w obiektach muszą być rozmieszczone:

- 1) w miejscach łatwo dostępnych i widocznych, w szczególności:
 - a) przy wejściach do budynków,
 - b) na klatkach schodowych,
 - c) na korytarzach,
 - d) przy wyjściach z pomieszczeń na zewnątrz;
- 2) w miejscach nienarażonych na uszkodzenia mechaniczne oraz działanie źródeł ciepła (piece, grzejniki);
- 3) w obiektach wielokondygnacyjnych — w tych samych miejscach na każdej kondygnacji, jeżeli pozwalają na to istniejące warunki.

Przy rozmieszczaniu gaśnic muszą być spełnione następujące warunki:

- 1) odległość z każdego miejsca w obiekcie, w którym może przebywać człowiek, do najbliższej gaśnicy nie powinna być większa niż 30 m;
- 2) do gaśnic powinien być zapewniony dostęp o szerokości co najmniej 1 m.

Powierzchnia użytkowa poszczególnych pomieszczeń jest następująca :

Piwnica	:	382.75 m ²
Parter (zaplecze , scena , widownia)	:	634.4 m ²
I Piętro wraz z balkonem	:	160,4 m ²

















razem		1.177,55 m ²

Wg tego zestawienia wymagana ilość środka gaśniczego to: 22kg

W teatrze znajduje się 9 gaśnic o łącznej masie środka 36kg- rozmieszczenie przedstawiono na schematach ewak.

Dodatkowo zaleca się wyposażenie pomieszczenia kotłowni w gaśnice 6kg i koc gaśnicowy,

Znaki stosowane w ochronie p.poż:

1		Uruchamianie ręczne	Stosowany do wskazania przycisku pożarowego lub ręcznego sterowania urządzeń gaśniczych .
2		Alarmowy sygnalizator akustyczny	Może być stosowany samodzielnie lub łącznie ze znakiem nr 1,
3		Telefon do użycia w stanie zagrożenia	Znak wskazujący usytuowanie dostępnego telefonu przeznaczonego dla ostrzeżenia w przypadku zagrożenia pożarowego.
10		Zestaw sprzętu pożarniczego	Znak ten jest stosowany dla podawania zestawu indywidualnych znaków określających sprzęt pożarniczy.
11		Gaśnica	Znak ten jest stosowany do oznaczenia gaśnic.
12		Hydrant wewnętrzny	Znak ten jest stosowany na drzwiach szafki hydrantowej.
13		Drabina pożarowa	Znak ten jest stosowany do oznaczenia drabiny trwale związanej z obiektem .
14		Niebezpieczeństwo pożaru – Materiały łatwo zapalne	Do wskazania obecności materiałów łatwo zapalnych.
15		Niebezpieczeństwo pożaru – Materiały utleniające	
16		Niebezpieczeństwo wybuchu – Materiały wybuchowe	Stosowany do wskazania możliwości występowania atmosfery wybuchowej, gazów palnych lub materiałów wybuchowych.
17		Zakaz gaszenia wodą	Do stosowania we wszystkich przypadkach, kiedy użycie wody do gaszenia pożaru jest zabronione.
18		Palenie tytoniu zabronione	Do stosowania w miejscach, gdzie palenie tytoniu może być przyczyną zagrożenia pożarowego.
19		Zakaz używania otwartego ognia – Palenie tytoniu zabronione	Do stosowania w miejscach, gdzie palenie tytoniu lub otwarty ogień mogą być przyczyną zagrożenia pożarem lub wybuchem.
21	 	Kierunek do miejsca rozmieszczenia sprzętu pożarniczego lub urządzenia ostrzegającego	Do stosowania tylko łącznie ze znakami nr 1 do 3 i nr 10 do 13, dla wskazania kierunku do miejsca rozmieszczenia sprzętu pożarniczego lub urządzenia ostrzegającego.
22		Nie zastawiać	Znak do stosowania w przypadkach, gdy ewentualna przeszkoda stanowiłaby szczególnie niebezpieczeństwo (na drodze ewakuacyjnej/,

3. Zasady poddawania urządzeń ppoż i gaśnic przeglądom technicznym i czynnościami konserwacyjnym.

Urządzenia przeciwpożarowe oraz gaśnice przenośne i przewożne, zwane dalej „gaśnicami”, powinny być poddawane przeglądom technicznym i czynnościom konserwacyjnym, zgodnie z zasadami i w sposób określony w Polskich Normach dotyczących urządzeń przeciwpożarowych i gaśnic, w dokumentacji techniczno-ruchowej oraz w instrukcjach obsługi, opracowanych przez ich producentów.

Przeglądy techniczne i czynności konserwacyjne powinny być przeprowadzane w okresach ustalonych przez producenta, nie rzadziej jednak niż raz w roku.

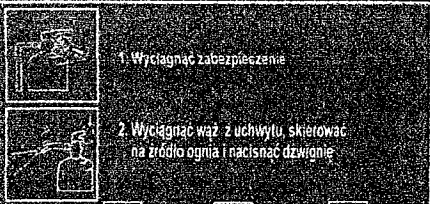

Węże stanowiące wyposażenie hydrantów wewnętrznych powinny być raz na 5 lat poddawane próbie ciśnieniowej na maksymalne ciśnienie robocze, zgodnie z Polską Normą. Odpowiedzialność za utrzymanie podręcznego sprzętu gaśniczego w należytym stanie technicznym /aktualna metryczka legalizacyjna, nie zerwana plomba i czytelna etykieta z instrukcją obsługi/ ponoszą użytkownicy poszczególnych oddziałów.

Uwaga! normy wyposażenia w podręczny sprzęt gaśniczy zostały określone dla obiektów zagospodarowanych. W przypadkach zmian zakresu użytkowania ilości i rodzaje sprzętu należy ustalić ponownie.

W niniejszej instrukcji znajduje się opis zasad użycia gaśnic szczególnie rozpowszechnionych typów, jednak z uwagi na możliwość ich wymiany na inny, inaczej uruchamiany typ zwraca się uwagę, że każda z gaśnic posiada na korpusie instrukcję użycia, z którą należy zapoznać pracowników.

Zarówno gaśnice jak i znaki ochrony ppoż. i ewakuacyjne (wg PN-92/N-01256/02) powinny posiadać stosowne orzeczenie Centrum Naukowo-Badawczego Ochrony Przeciwpowarowej o dopuszczeniu do stosowania w ochronie przeciwpożarowej.

Oznakowanie gaśnic

Rodzaj gaśnicy	GAŚNICA 6 kg proszku gaśniczego ABC 21A 113B C	
Sposób uruchamiania		
Zakres stosowania (grupy pożarów)		
<p>Każda gaśnica posiada naklejoną etykietę zawierającą piktogramy objaśniające zakres i sposób stosowania gaśnicy</p>	Informacje użytkowe	<p>OSTROŻNIE PRZY GASZENIU URZĄDZEŃ ELEKTRYCZNYCH TYLKO DO 1000V; ZACHOWAĆ ODSTĘP MIN. 1m</p> <p>Przebieg przy uruchomieniu gaśnicy: podnieść gaśnicę, wyjąć wąż, skierować na źródło ognia i nacisnąć dźwignię.</p>
	Producent (Nazwa)	PRODUCENT
	Informacje o dacie produkcji	<p>DATA 00 01 I II III IV V VI VII VIII IX X XI XII</p>

W pomieszczeniu biurowym, gdzie na wyposażeniu znajduje się komputer należy umieścić jedną gaśnicę śniegową GS - 2X lub gaśnicę załadowaną mieszaniną gazów obojętnych.

Zasady obsługi podręcznego sprzętu gaśniczego:

Warunkiem skutecznego zadziałania gaśnicy i ugaszenia pożaru w początkowym stadium jego rozwoju jest umiejętność jej obsługi. O sposobie uruchomienia gaśnicy informuje ostatnia litera w symbolu opisującym jej typ. Jest to litera X, lub Z.

Litera X oznacza, że środek gaśniczy znajduje się w jednym zbiorniku ze środkiem wyrzucającym pod stałym ciśnieniem i stałą objętością. Uruchomienie gaśnicy polega na zerwaniu zawlecзки, silnym wciśnięciu ręką lub w inny skuteczny sposób dźwigni albo zbijaka znajdującego się w głowicy gaśnicy i skierowaniu dyszy w kierunku ogniska pożaru. Podanie środka gaśniczego następuje natychmiast po wciśnięciu dźwigni.

Uwaga! Gaśnicę należy trzymać w pozycji pionowej, głowicą do góry.

Litera Z oznacza, że środek gaśniczy i wyrzucający znajdują się w oddzielnych zbiornikach, pod różnymi ciśnieniami. Gaśnica typu Z zaopatrzona jest w wąż gumowy zakończony prądowniczką z zaworem kulowym. Uruchomienie gaśnicy polega na zerwaniu zawlecзки, silnym wciśnięciu ręką lub w inny skuteczny sposób dźwigni albo zbijaka znajdującego się w głowicy gaśnicy, następnie należy odczekać 5-7 sekund, skierować wylot prądowniczki w kierunku ogniska pożaru i nacisnąć dźwignię w celu otwarcia zaworu kulowego. Podanie środka gaśniczego nastąpi po otwarciu zaworu kulowego.

Uwaga! Gaśnicę należy trzymać w pozycji pionowej, głowicą do góry.

Obsługa gaśnic - zasady

Gaśnice to ręczne urządzenia służące do gaszenia pożarów w zarodku. Działanie ich jest półautomatyczne tzn. po ręcznym uruchomieniu samoczynnie wyładowują swoją zawartość wymagając jedynie kierowania strumienia środka gaśniczego na ogień. W zależności od konstrukcji i użytego środka gaśniczego rozróżnia się kilka rodzajów gaśnic:

Gaśnice proszkowe

Gaśnica proszkowa GP-6x-ABC

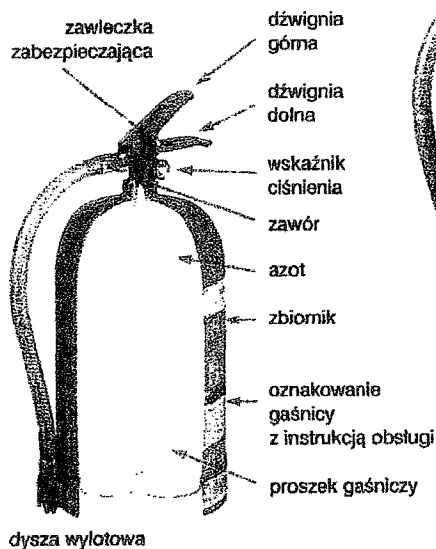
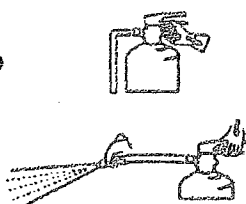
Przeznaczona jest do gaszenia
pożarów grupy A, B i C



Obsługa gaśnicy:

1. Wyciągnąć zabezpieczenie

2. Wyjąć wąż z uchwytu, skierować na źródło ognia, nacisnąć dźwignię



Gaśnica proszkowa ma postać cylindrycznego zbiornika zaopatrzonego w zawór z kółkiem pokrętnym lub dźwignią zabezpieczającą na zbiorniku oraz dyszę z zaworem uruchamiającym. Nośnikiem proszku gaśniczego tj. czynnikiem wyrzucającym proszek wypełniający zbiornik gaśniczy na ogień jest azot lub dwutlenek węgla. Ciśnienie robocze wynosi minimum 8 - 12 atmosfer.

Zawierają od 2 - 12 kg proszku. Gaśnice proszkowe są bardzo skuteczne, praktyczne i uniwersalne. Szczególnie nadają się do gaszenia gazów i płynów łatwo-zapalnych, pojazdów drogowych, spalinowych i elektrycznych, maszyn roboczych, samochodów, garaży, instalacji elektrycznych pod napięciem i wszędzie tam, gdzie zanieczyszczenie proszkiem gaśniczym nie jest szkodliwe dla gaszonych przedmiotów.

Uruchamianie i obsługa gaśnic proszkowych.

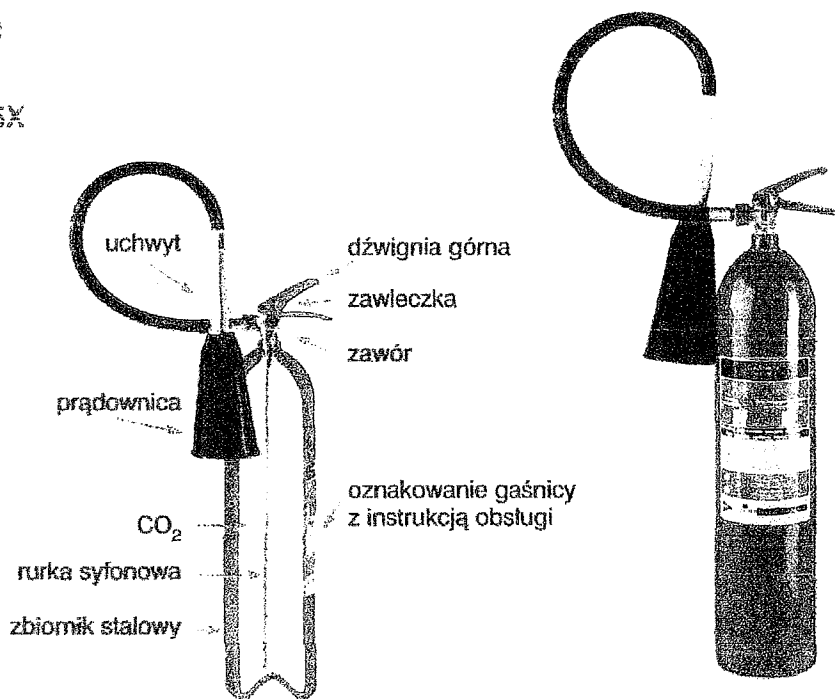
Gaśnicę uruchamia się dwufazowo: przez odkręcenie kółka lub podniesienie dźwigni zabezpieczającej aż zerwania plomby, a następnie naciśnięcie dźwigni uruchamiającej, umieszczonej w małych gaśnicach w głowicy, a w większych (wyszczepionych w dyszę

elastycznym węży) przy dyszy. Działanie gaśnicy proszkowej można w każdej chwili przerwać przez zwolnienie dźwigni uruchamiającej lub zakręcenie zaworu.

Gaśnice śniegowe

Gaśnica śniegowa GS-5X

Przeznaczona jest do gaszenia pożarów grupy B i C



Gaśnica śniegowa ma postać wysokociśnieniowej butli stalowej zaopatrzonej w dyszę wylotową połączoną z gaśnicą wysokociśnieniowym węży, w gaśnicach mniejszych - sztywnym króćcem obrotowym. W górnej części znajduje się zawór pokretny z płytką bezpiecznikową, służący do uruchamiania gaśnicy. Z boku przymocowany jest uchwyt, a na dole kołnierz umożliwiający ustawienie gaśnicy na ziemi.

Gaśnice śniegowe o mniejszej pojemności można wieszać na specjalnych wieszakach. Wewnątrz gaśnicy znajduje się skroplony pod ciśnieniem własnych par dwutlenek węgla CO₂. Po otwarciu zaworu gaśnicy wydostaje się on pod własnym ciśnieniem na zewnątrz, gdzie gwałtownie się rozpręża i przechodzi w stan lotny oziębiając się do temperatury rzędu minus 80 °C, przy czym część CO₂ zescala się w postaci śniegu.

Gaśnica śniegowa nadaje się przede wszystkim do gaszenia cieczy, gazów palnych, farb, lakierów, rozpuszczalników, instalacji elektrycznych pod napięciem, ciał chemicznych reagujących z wodą i wszędzie tam, gdzie zastosowanie innych środków gaśniczych może spowodować ich zanieczyszczenie lub uszkodzeń. Obecnie użytkuje się gaśnice o zawartości 5 kg dwutlenku węgla.

Uruchamianie i obsługa gaśnic śniegowych.

Najpierw należy ująć gaśnicę za uchwyt, podejść z nią do ognia i uchwycić dyszę za rękojeść; w gaśnicach mniejszych należy dyszę obrócić o około 90°C . Następnie trzeba nacisnąć zawór butli w lewo a dyszę skierować na ogień, możliwie skośnie w dół. Działająca gaśnica dość głośno szumi i wytwarza biały obłok, z którego wytrąca się zestalony dwutlenek węgla mający postać śniegu, który bardzo silnie się oziębia - zachodzi więc niebezpieczeństwo odmrożenia rąk. Dlatego w czasie działania należy gaśnicę i dyszę trzymać wyłącznie za uchwyty! Działanie gaśnicy śniegowej można w każdej chwili przerwać przez zamknięcie zaworu butli.

Podczas uruchamiania i działania nie należy odwracać jej dnem do góry. Należy natomiast chronić ją przed nagrzaniem i promieniami słonecznymi, ustawiać z daleka od palenisk i grzejników.

Ogrzanie gaśnicy do temperatury powyżej 30°C jest niebezpieczne.

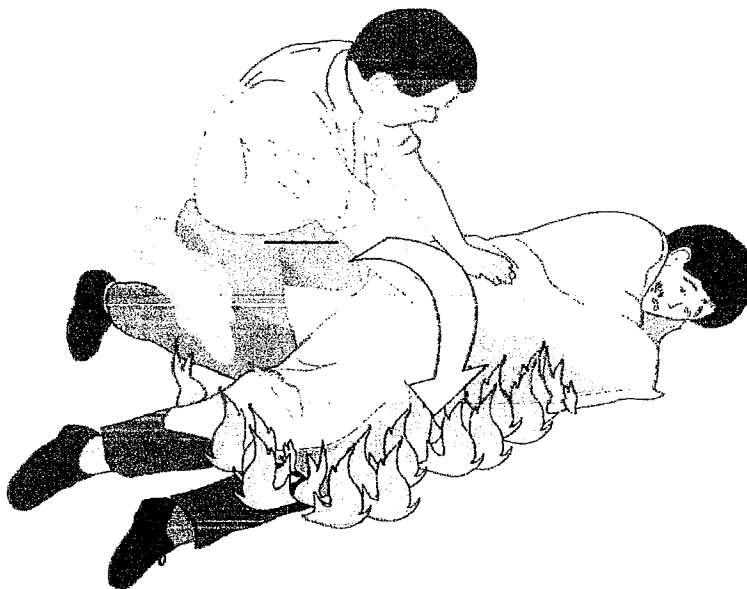
KOC GAŚNICZY

Koc gaśniczy wykonany jest w postaci płachty z tkaniny włókna szklanego, o powierzchni około 2 m^2 . Jest całkowicie niepalny. Przechowuje się go w specjalnych futerałach plastikowych i zawiesza na ścianach budynku wewnątrz pomieszczeń. Służy do tłumienia pożaru w zarodku przez odcięcie dopływu powietrza do palącego się przedmiotu. Szczególnie nadaje się do gaszenia przedmiotów małych o zwartej budowie, umiejscowionych nisko przy ziemi. Można go używać również do gaszenia pożarów silników spalinowych i elektrycznych, płynów łatwopalnych znajdujących się w niewielkich naczyniach, związków chemicznych reagujących z wodą.

Stosowanie koca.

Należy chwycić oburącz za uchwyty zwisające u dołu futerału i szarpnąć w dół, co spowoduje pęknięcie cięgna płomby i wysunięcie się koca z futerału. Następnie należy rozwinąć koc przez strzepnięcie, podbiec do ognia i narzucić go na palący się przedmiot. Przez przyduszenie obrzeży trzeba starać się dokładnie odizolować miejsce pożaru od dostępu powietrza.

Gaszenie iskrzącej osoby kapturem gaszącym



V. SPOSOBY POSTĘPOWANIA NA WYPADEK POŻARU I INNEGO ZAGROŻENIA.

ALARMOWANIE

1. Każdy, kto zauważy pożar, zobowiązany jest niezwłocznie:

- 1) zachować spokój i nie wywoływać paniki,
- 2) alarmować innych okrzykiem: „Pali się – pożar !”,
- 3) uruchomić alarm przeciwpożarowy,
- 4) powiadomić Straż Pożarną – telefon nr 998 lub 112,
- 5) powiadomić Policję – telefon nr 997,
- 6) powiadomić zarządcę obiektu,
- 7) powiadomić inne służby w razie potrzeby (nieszczęśliwy wypadek, awaria itp.).

2. Alarmując Straż Pożarną należy wyraźnie podać:

- 1) gdzie się pali (adres, nazwa obiektu, kondygnacja),
- 2) co się pali (mieszkanie, piwnica, dach, element obiektu, wyposażenie itp.),
- 3) czy istnieje zagrożenie ludzi,
- 4) nazwisko alarmującego i numer telefonu, z którego wzywa się Straż Pożarną.

Uwaga ! Zakończyć połączenie telefoniczne dopiero po potwierdzeniu przyjęcia zgłoszenia przez dyżurnego Straży Pożarnej oraz odczekać chwilę przy telefonie na ewentualne sprawdzenie wiarygodności zgłoszenia przez dyżurnego Straży Pożarnej!

PROWADZENIE DZIAŁAŃ RATOWNICZYCH

1. Równocześnie z alarmowaniem należy niezwłocznie przystąpić do gaszenia ognia przy pomocy dostępnych w pobliżu środków gaśniczych i nieść pomoc zagrożonym osobom.
2. Do czasu przybycia Straży Pożarnej akcją ratowniczo-gaśniczą kieruje zarządca obiektu lub wyznaczona przez niego osoba, względnie osoba najbardziej energiczna i opanowana.
3. Z chwilą przybycia Straży Pożarnej dowodzenie przejmuje kierujący akcją ratowniczą, któremu należy się podporządkować i udzielić niezbędnych informacji.
4. Przystępując do akcji ratowniczej należy pamiętać:
 - 1) w pierwszej kolejności ratujemy ludzi:
 - a) przy zagrożeniu dla zdrowia i życia ludzi należy niezwłocznie ewakuować z obiektu wszystkie osoby – najpierw osoby niepełnosprawne oraz znajdujące się powyżej miejsca pożaru,
 - b) wchodząc do stref zadymionych należy przyjmować pozycję pochyloną, jak najbliżej podłogi i nie wdychać dymu oraz zasłonić usta mokrą tkaniną,
 - c) jeżeli opuszczenie pomieszczenia nie jest możliwe, to:
 - nie otwierać drzwi prowadzących na korytarz,
 - uszczelnić drzwi mokrą tkaniną,
 - wzywać pomoc,
 - wykonywać polecenia ratowników,
 - 2) wyłączyć dopływ prądu i gazu do pomieszczeń, instalacji i urządzeń objętych pożarem,
 - 3) nie wolno otwierać – bez koniecznej potrzeby – drzwi i okien oraz innych otworów w obiekcie objętym pożarem, gdyż sprzyja to rozprzestrzenianiu się ognia,
 - 4) w celu usunięcia dymu z klatki schodowej obiektu należy otworzyć okna na najwyższej kondygnacji,
 - 5) nie wolno gasić wodą:
 - a) pomieszczeń, instalacji i urządzeń znajdujących się pod napięciem,
 - b) cieczy palnych (paliwa, oleje, rozpuszczalniki, spirytus, oleje jadalne itp.),
 - c) substancji chemicznych reagujących z wodą (karbid, sól, potas itp.)
 - stosować wtedy gaśnice, koce gaśnicze.
 - 6) usunąć z zasięgu ognia materiały palne i niebezpieczne (pojemniki z cieczami palnymi, butle z gazami technicznymi itp.) oraz cenne przedmioty i ważne dokumenty,
 - 7) umiejętność stosowania środków gaśniczych umożliwia szybkie ugaszenie pożaru.
5. Kierujący działaniem ratowniczym ma prawo żądać niezbędnej pomocy od instytucji, organizacji, podmiotów gospodarczych i osób fizycznych (obywateli).

Parafrazując w/w zasady ogólne, zgodnie z przyjętym scenariuszem działania w przypadku pożaru ważne jest:

- zaalarmowanie ludzi i przeprowadzenie ewakuacji z budynku, zaczynając od widowni lub pomieszczenia objętego pożarem - zdarzeniem,
- zaalarmowanie straży pożarnej,
- podjęcie działań gaśniczych.

W dalszej kolejności, gdyby nie udało się ugasić pożaru w zarodku, czekając na przybycie jednostek straży pożarnej, należy kontynuować akcję gaśniczą. Korzystać ze sprzętu i urządzeń stosownie do bieżącej sytuacji i przewidywanego rozwoju wydarzeń. W ramach istniejących możliwości należy również podjąć ewakuację mienia oraz usuwać materiały palne z pomieszczeń.

Charakterystyczne dla budynku, potencjalne źródła powstania pożaru i drogi jego rozprzestrzeniania

- 1) zagrożenia związane ze składowaniem materiałów palnych, w tym ;
 - brak znajomości właściwości fizykochemicznych i pożarowych stosowanych materiałów, oraz nieznajomość powodowanych przez nie zagrożeń,
 - nieprawidłowe składowanie i użytkowanie materiałów na stanowiskach pracy,
 - nieprzestrzeganie minimalnych dopuszczalnych ilości materiałów niebezpiecznych na poszczególnych stanowiskach pracy,
 - nieznajomość przechowywania, przygotowywania i usuwania materiałów niebezpiecznych pożarowo.
- 2) zagrożenia stwarzane przez warunki techniczne budynku, w tym ;
 - zdolność zachowania nośności konstrukcji przez założony czas trwania pożaru,
 - wielkość stref pożarowych i stan oddzieleń przeciwpożarowych,
 - stan dróg ewakuacyjnych (przestrzeganie : dopuszczalnych maksymalnych długości dojść i przejść ewakuacyjnych, dopuszczalnych wymiarów i ilości wyjść ewakuacyjnych, zakazu wyposażania pomieszczeń produkcyjnych w palne elementy wykończenia wnętrz,
 - nieprawidłowy dobór instalacji i urządzeń technicznych (energetycznych, oświetleniowych, odgromowych i uziemiających, wentylacyjnych, grzewczych, wodociągowych i kanalizacyjnych itp.), bądź ich nie stosowanie,
 - nieprawidłowa eksploatacja instalacji i urządzeń technicznych budynku, nieprzestrzeganie terminów dokonywania ocen, badań i przeglądów, napraw i konserwacji – zgodnie z zaleceniami producentów, oraz wymogami Polskich Norm i przepisów szczególnych,
 - brak znajomości zagrożeń od sąsiednich obiektów i nie przestrzeganie dopuszczalnych minimalnych odległości ze względu na ochronę przeciwpożarową.
- 3) zagrożenia wynikające z zaniedbań porządkowych, w tym ;
 - zaleganie odpadków, śmieci i zanieczyszczeń, które powstają podczas pracy,
 - przekraczanie limitu (dobowego) ilości materiałów palnych na stanowiskach pracy,
 - wycieki oleju z części maszyn i urządzeń, zaleganie w nasiąkliwych podłogach i obecność par olejów (paliw),
 - brak wyposażenia w : instalacje wyciągowe, podłogi nie nasiąkliwe, odpływy spływającego oleju, sorbenty do awaryjnego zbierania cieczy ropopochodnych,
 - nie skoszenie trawy na obszarach zabudowanych,
 - wadliwe sposoby gromadzenia odpadków sprzyjające samozapaleniu.

Objawy poprzedzające powstanie pożaru to:

- częste wyłączanie się bezpieczników, co świadczy o przeciążeniach lub zwarcjach w instalacji elektrycznej,
- zmiana barwy instalacji, osłon, odbudowy wynikająca ze wzrostu temperatury na skutek niesprawności, nieprawidłowej eksploatacji, wad konstrukcyjnych itp.

VI. SPOSOBY ZABEZPIECZENIA PRAC NIEBEZPIECZNYCH POD WZGLĘDEM POŻAROWYM, JEŻELI TAKIE PRACE SĄ PRZEWIDYWANE.

Przed rozpoczęciem prac niebezpiecznych pod względem pożarowym, mogących powodować bezpośrednie niebezpieczeństwo powstania pożaru lub wybuchu, właściciel, zarządca lub użytkownik obiektu:

- 1) ocenia zagrożenie pożarowe w miejscu, w którym prace będą wykonywane;
- 2) ustala rodzaj przedsięwzięć mających na celu niedopuszczenie do powstania i rozprzestrzeniania się pożaru lub wybuchu;
- 3) wskazuje osoby odpowiedzialne za odpowiednie przygotowanie miejsca pracy, za przebieg oraz zabezpieczenie miejsca po zakończeniu pracy;
- 4) zapewnia wykonywanie prac wyłącznie przez osoby do tego upoważnione, posiadające odpowiednie kwalifikacje;
- 5) zaznacza osoby wykonujące prace z zagrożeniami pożarowymi występującymi w rejonie wykonywania prac oraz z przedsięwzięciami mającymi na celu niedopuszczenie do powstania pożaru lub wybuchu.

Przy wykonywaniu prac niebezpiecznych pożarowo, należy:

- 1) zabezpieczyć przed zapaleniem materiały palne występujące w miejscu wykonywania prac oraz w rejonach przyległych, w tym również elementy konstrukcji budynku i znajdujące się w nim instalacje techniczne;
- 2) prowadzić prace niebezpieczne pod względem pożarowym w pomieszczeniach lub przy urządzeniach zagrożonych wybuchem lub w pomieszczeniach, w których wcześniej wykonywano inne prace związane z użyciem łatwo palnych cieczy lub palnych gazów, jedynie wtedy, gdy stężenie par cieczy lub gazów w mieszaninie z powietrzem w miejscu wykonywania prac nie przekracza 10 % ich dolnej granicy wybuchowości;
- 3) mieć w miejscu wykonywania prac sprzęt umożliwiający likwidację wszelkich źródeł pożaru;
- 4) po zakończeniu prac poddać kontroli miejsce, w którym prace były wykonywane, oraz rejon przyległy;
- 5) używać do wykonywania prac wyłącznie sprzętu sprawnego technicznie i zabezpieczonego przed możliwością wywołania pożaru.

VII. WARUNKI I ORGANIZACJI EWAKUACJI LUDZI ORAZ PRAKTYCZNE SPOSOBY ICH SPRAWDZANIA.

Z pomieszczeń przeznaczonych na pobyt ludzi powinna być zapewniona możliwość ewakuacji w bezpieczne miejsce na zewnątrz budynku lub do sąsiedniej strefy pożarowej, bezpośrednio albo drogami komunikacji ogólnej, zwanymi dalej "drogami ewakuacyjnymi".

Ewakuacja

Każda osoba przystępująca do akcji powinna pamiętać, że w pierwszej kolejności należy ratować ludzi,. Wszystkie osoby są zobowiązane do podporządkowania się poleceniom kierującego akcją. Po przybyciu straży pożarnej kierownictwo akcji przejmuje dowódca jednostki.

Do obowiązków zarządcy lub Jego zastępcy należy:

ustalić miejsce pożaru i jego rozmiary,

jeśli dotąd nie powiadomiono straży pożarnej zarządca natychmiast

musi to uczynić. Po ich przybyciu

informowanie jednostek interwencyjnych np. straży pożarnej, pogotowia energetycznego o lokalizacji głównego wyłącznika energii, pomieszczeń, w których znajdują się materiały niebezpieczne pożarowo, żrące, toksyczne, określić rodzaj mienia podlegający ewakuacji (urządzenia, dokumenty) i miejsca jego składowania.

1). Warunki ewakuacji.

Podstawowe wymogi dla dróg ewakuacyjnych w budynkach ZLIII:

- Szerokość przejścia ewakuacyjnego w pomieszczeniu należy obliczać proporcjonalnie do liczby osób, dla których ewakuacji ono służy, przyjmując minimum 0,6 m na każde 100 osób, lecz nie mniej niż 0,9 m i maksymalnej długości 40 m. W budynkach ZLIII nie występują problemy dotyczące przekroczenia długości przejścia ewakuacyjnego.
- Przejście ewakuacyjne nie powinno prowadzić łącznie przez więcej niż trzy pomieszczenia.
- Pomieszczenie powinno mieć co najmniej dwa wyjścia ewakuacyjne oddalone od siebie o
- Szerokość drzwi w świetle na drodze ewakuacyjnej należy obliczać proporcjonalnie do liczby osób, do których ewakuacji są one przeznaczone, przyjmując co najmniej 0,6 m szerokości na 100 osób, przy czym najmniejsza szerokość drzwi powinna wynosić 0,9 m w świetle ościeżnicy, a w przypadku drzwi służących do ewakuacji do 3 osób 0,8 m – wymóg spełniony.
- Szerokość poziomych dróg ewakuacyjnych należy obliczać proporcjonalnie do liczby osób mogących przebywać jednocześnie na danej kondygnacji budynku, przyjmując co najmniej 0,6 m na 100 osób, lecz nie mniej niż 1,4 m; Dopuszcza się zmniejszenie szerokości poziomej drogi ewakuacyjnej do 1,2 m, jeżeli jest ona przeznaczona do ewakuacji nie więcej niż 20 osób – szerokości korytarzy w budynkach nie budzą zastrzeżeń.
- Szerokość poziomych dróg ewakuacyjnych należy obliczać proporcjonalnie do liczby osób mogących przebywać jednocześnie na danej kondygnacji budynku, przyjmując co najmniej 0,6 m na 100 osób, lecz nie mniej niż 1,4 m. Dopuszcza się zmniejszenie szerokości poziomej drogi ewakuacyjnej do 1,2 m, jeżeli jest ona przeznaczona do ewakuacji nie więcej niż 20 osób. Z powyższego zestawienia widać, że w budynku Teatru istnieją dobre warunki ewakuacji.

Jednak warto zwrócić uwagę na konieczność permanentnej dostępności wszystkich drzwi ewakuacyjnych podczas użytkowania strefy ZLI (widownia)

Widownia : 3 wyjścia ewakuacyjne główne

Scena : 3 wyjścia ewakuacyjne

Budynek zaplecza : 1 wyjście ewakuacyjne

W budynkach nie stwierdzono zagrożenia życia ludzi. Nie stwierdzono również istotnych odstępstw od wymaganych warunków technicznych.

Układ dróg ewakuacyjnych dla zaplecza stanowią głównie korytarze i klatki schodowe, które prowadzą do głównego wyjścia ewakuacyjnego na zewnątrz.

Widownię bezpośrednio można opuścić poprzez układ siedmiu drzwi znajdujących się na bokach widowni oraz przez drzwi główne stanowiące wyjście ewakuacyjne znajdujące się z tyłu widowni.

Ewakuację z balkonu oraz reżyserni stanowią 2 klatki schodowe znajdujące się po obu stronach balkonu.

Opuszczenie sceny może odbywać się poprzez drzwi znajdujące się na bokach w tzw. kieszeniach bocznych teatru. W sytuacjach wyjątkowych scenę można opuścić poprzez widownię jak również przez zaplecze.

Maksymalna długość dościs ewakuacyjnych na korytarzach jest zgodna z wymaganiami ochrony przeciwpożarowej.

W myśl obowiązujących przepisów, na drogach ewakuacyjnych nie dopuszcza się:

a)

umieszczania do wysokości 2 m nad powierzchnią jakichkolwiek elementów wyposażenia w sposób, który może stanowić przeszkodę w ruchu lub zwęzać wymagany prześwit drogi ewakuacyjnej,

b)

wykonywania w wewnętrznych ścianach jakichkolwiek otworów.

W pomieszczeniach zaliczanych do kategorii ZL I zagrożenia ludzi (pomieszczenia w których mogą przebywać ludzie w grupach ponad 50 osób, np. widownia) powinny być zachowane następujące wymagania:

- * kotary, zasłony i inne stałe elementy wyposażenia oraz wystroje wewnątrz wykonane z materiałów co najmniej trudnozapalnych.
- * wykładziny podłogowe wykonane z materiałów co najmniej trudnozapalnych.
- * sufity podwieszane wykonane z materiałów niepalnych lub niezapalnych, nie kapiących i nie odpadających pod wpływem ognia (wymagania dotyczą wszystkich części obiektów, w którym występują sufity podwieszane),
- * pomieszczenie powinno posiadać co najmniej dwa czynne wyjścia przeznaczone do celów ewakuacji, przy czym drzwi muszą otwierać się na zewnątrz (w przypadku widowni warunek ten jest bardzo dobrze spełniony)

Powyższe wymagania powinny być przestrzegane w trakcie eksploatacji wszystkich pomieszczeń teatru.

dodatkowe wyjścia ewakuacyjne są oznakowane znakami ewakuacyjnymi, które odpowiadają postanowieniom pn-92/n-01256/02.

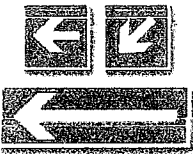
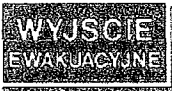


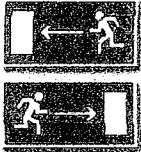
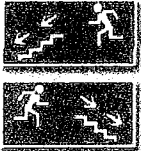
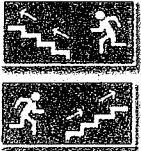



znaki te przy świetle naturalnym lub sztucznym absorbują jego promieniowanie, a po jego zaniku wypromieniowują je w czasie dwóch godzin.

świecenie znaku w ciemności wskazuje kierunek ewakuacji, w jakim należy się udać, aby dotrzeć do wyjścia ewakuacyjnego prowadzącego na otwartą przestrzeń.

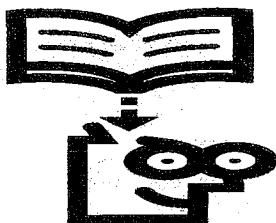
Oznakowanie dodatkowych wyjść ewakuacyjnych w stopniu zadowalającym gwarantuje, aby człowiek zagrożony przez pożar mógł się z niego ewakuować w miejsce bezpieczne.

Znaki te mają następujący wygląd:

PN-92/ N-01256-02 Znaki bezpieczeństwa. Ewakuacja.

Nr	Znak ewakuacyjny	Znaczenie (nazwa) znaku ewakuacyjnego	Znaczenie
1		Kierunek drogi ewakuacyjnej	Znak wskazuje kierunek do wyjścia, które może być wykorzystane w przypadku zagrożenia. Strzałki krótkie – do stosowania z innymi znakami. Strzałka długa – do samodzielnego stosowania.
2		Wyjście ewakuacyjne	Znak stosowany do oznakowania wyjść używanych w przypadku zagrożenia.
3		Drzwi ewakuacyjne	Znak stosowany nad drzwiami skrzydłowymi, które są wyjściami ewakuacyjnymi (drzwi lewe lub prawe).
4		Przesunąć w celu otwarcia	Znak stosowany łącznie ze znakiem nr 3 na przesuwnych drzwiach wyjścia ewakuacyjnego, jeśli są one dozwolone.
5		Kierunek do wyjścia drogi ewakuacyjnej	Znak wskazuje kierunek drogi ewakuacyjnej do wyjścia; może kierować w lewo lub w prawo.
6		Kierunek do wyjścia drogi ewakuacyjnej schodami w dół	Znak wskazuje kierunek drogi ewakuacyjnej schodami w dół na lewo lub prawo.
7		Kierunek do wyjścia drogi ewakuacyjnej schodami w górę	Znak wskazuje kierunek drogi ewakuacyjnej schodami w górę na lewo lub prawo.
8		Pchać, aby otworzyć	Znak jest umieszczany na drzwiach dla wskazania kierunku otwierania.
9		Ciągnąć, aby otworzyć	Znak jest umieszczany na drzwiach dla wskazania kierunku otwierania.
10		Stłuc, aby uzyskać dostęp	Znak ten może być stosowany: a) w miejscu, gdzie jest niezbędne stłuczenie szyby dla uzyskania dostępu do klucza lub systemu otwarcia, b) gdy jest niezbędne rozbicie przegrody dla uzyskania wyjścia.

VIII. SPOSOBY ZAPOZNANIA UŻYTKOWNIKÓW OBIEKTU, W TYM ZATRUDNIONYCH PRACOWNIKÓW, Z PRZEPISAMI PRZECIWPOŻAROWYMI ORAZ TREŚCIĄ PRZEDMIOTOWEJ INSTRUKCJI.



Cel i zakres szkoleń.

Zaznajamianie pracowników z przepisami przeciwpożarowymi należy realizować w formie szkoleń, których celem jest zapoznanie z postanowieniami „Instrukcji bezpieczeństwa pożarowego”, a w szczególności z :

- zagrożeniem pożarowym występującym w budynkach lub pomieszczeniach
- przyczynami powstania i rozprzestrzeniania się pożarów,
- sposobami eliminacji zagrożenia pożarowego,
- przepisami dotyczącymi ochrony przeciwpożarowej,
- zadaniami i obowiązkami pracowników w zakresie zapobiegania pożarom,
- zadaniami i obowiązkami pracowników w wypadku powstania pożaru,
- warunkami prowadzenia ewakuacji osób i mienia,
- zasadami użycia podręcznego sprzętu gaśniczego i urządzeń przeciwpożarowych.

Szkoleniem należy objąć wszystkich pracowników , których obowiązkiem jest uczestnictwo w szkoleniu.

Z postanowieniami “Instrukcji ” powinny zapoznać się wszystkie osoby nie będące pracownikami, a przebywające na terenie w celu wykonania prac remontowych, przeglądów technicznych i innych zadań zleconych przez właściciela, a stwarzających zagrożenie pożarowe dla obiektu. Obowiązkiem właściciela lub wyznaczonego pracownika jest dostarczenie tym osobom przedmiotowego dokumentu i uzyskanie oświadczenia o przyjęciu do wiadomości jego postanowień.

Rodzaje szkoleń przeciwpożarowych.

Szkolenie wstępne.

1. Szkolenie wstępne nowoprzyjętych pracowników prowadzi pracownik ds. bhp i p-poż
2. Dopuszczenie pracownika do wykonywania czynności zawodowych bez odbycia wstępnego szkolenia jest możliwe tylko w przypadku nieobecności pracownika ds. p.poż i bhp spowodowanej urlopem lub chorobą.
3. Tematyka wstępnego szkolenia powinna uwzględniać:
 - a) charakterystykę zagrożenia pożarowego,
 - b) zasady postępowania na wypadek powstania zagrożenia,
 - c) zastosowanie i sposoby użycia podręcznego sprzętu ratowniczo-gaśniczego.
4. Każdy nowoprzyjęty pracownik ,po przeszkoleniu wstępnym jest zarejestrowany w ewidencji przeszkolonych i podpisuje rejestr.

Szkolenie podstawowe.

1. Szkolenie podstawowe jest jednorazowe, a organizacją szkolenia zajmuje się właściciel w ramach szkolenia bhp
2. Wykładowcami szkolenia podstawowego powinni być funkcjonariusze pożarnictwa.
3. Szkolenie podstawowe obowiązuje wszystkich pracowników zatrudnionych w restauracji.

Szkolenie podstawowe należy przeprowadzić ponownie w przypadku:

- stwierdzenia w wyniku kontroli nieznajomości i nieprzestrzegania przepisów ochrony ppoż.,
- zwiększonego zagrożenia pożarowego
- nie wykonaniem poleceń organów kontrolnych
- w przypadku zmiany przez pracownika miejsca pracy o odmiennym charakterze, jak również przy wprowadzaniu nowych urządzeń.

Ramowy program szkolenia podstawowego pracowników.

L.p.	Temat szkolenia	ilość godzin
1.	Zagrożenie pożarowe zakładu, przyczyny powstania i rozprzestrzeniania się pożaru.	1
2.	Zadania i obowiązki pracowników w zakresie Zapobiegania pożarom.	1
3.	Zadania i obowiązki pracowników w wypadku Powstania pożaru.	1
4.	Podręczny sprzęt gaśniczy i urządzenia będące na wyposażeniu ppoż. obiektów.	1
5.	Praktyczne użycie sprzętu ppoż.	2

RAZEM : 6 h

Dokumentacja szkoleń.

Przeprowadzenie szkolenia przeciwpożarowego powinno być udokumentowane. Dokumentację stanowi oświadczenie pracownika - wzór w rozdziale „Załączniki”. Szkolenie specjalistyczne powinno być potwierdzone oświadczeniem pracownika o zapoznaniu się z określoną problematyką, z zakresu ochrony przeciwpożarowej.

Druki oświadczeń należy przechowywać w teczkach osobowych pracowników.

IX. ZADANIA I OBOWIĄZKI W ZAKRESIE OCHRONY PRZECIWPOŻAROWEJ DLA OSÓB BĘDĄCYCH ICH STAŁYMI UŻYTKOWNIKAMI.

1).Zasady obowiązujące wszystkich użytkowników obiektów.

W obiekcie oraz na terenach przyległym jest zabronione wykonywanie następujących czynności, które mogą spowodować pożar, jego rozprzestrzenianie się, utrudnienie prowadzenia działania ratowniczego lub ewakuacji:

1) używanie otwartego ognia, palenie tytoniu i stosowanie innych czynników mogących zainicjować zapłon materiałów występujących:

a) w strefie zagrożenia wybuchem, z wyjątkiem urządzeń przeznaczonych do tego celu, spełniających wymagania określone w przepisach rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 22 grudnia 2005 r. w sprawie zasadniczych wymagań dla urządzeń i systemów ochronnych przeznaczonych do użytku w przestrzeniach zagrożonych wybuchem (Dz. U. Nr 263, poz. 2203),

b) w miejscach występowania materiałów niebezpiecznych pożarowo;

2) użytkowanie instalacji, urządzeń i narzędzi niesprawnych technicznie lub w sposób niezgodny z przeznaczeniem albo warunkami określonymi przez producenta bądź niepoddawanych okresowym kontrolom, o zakresie i częstotliwości wynikających z przepisów prawa budowlanego, jeżeli może się to przyczynić do powstania pożaru, wybuchu lub rozprzestrzenienia ognia;

3) garażowanie pojazdów silnikowych w obiektach i pomieszczeniach nieprzeznaczonych do tego celu, jeżeli nie opróżniono zbiornika paliwa pojazdu i nie odłączono na stałe zasilania akumulatorowego pojazdu;

4) rozgrzewanie za pomocą otwartego ognia smoły i innych materiałów w odległości mniejszej niż 5 m od obiektu, przyległego do niego składowiska lub placu składowego z materiałami palnymi, przy czym jest dopuszczalne wykonywanie tych czynności na dachach o konstrukcji i pokryciu niepalnym w budowanych obiektach, a w pozostałych, jeżeli zostaną zastosowane odpowiednie, przeznaczone do tego celu podgrzewacze;

5) rozpalamie ognia, wysypywanie gorącego popiołu i żużla lub wypalanie wierzchniej warstwy gleby i traw, w miejscu umożliwiającym zapalenie się materiałów palnych albo sąsiednich obiektów;

6) składowanie poza budynkami w odległości mniejszej niż 4 m od granicy działki sąsiedniej materiałów palnych, w tym pozostałości roślinnych, gałęzi i chrustu;

7) użytkowanie elektrycznych urządzeń grzewczych ustawionych bezpośrednio na podłożu palnym, z wyjątkiem urządzeń eksploatowanych zgodnie z warunkami określonymi przez producenta;

8) przechowywanie materiałów palnych oraz stosowanie elementów wystroju i wyposażenia wewnątrz z materiałów palnych w odległości mniejszej niż 0,5 m od:

a) urządzeń i instalacji, których powierzchnie zewnętrzne mogą nagrzewać się do temperatury przekraczającej 373,15 K (100°C),

b) linii kablowych o napięciu powyżej 1 kV, przewodów uziemiających oraz przewodów odprowadzających instalacji piorunochronnej oraz czynnych rozdzielnic prądu elektrycznego, przewodów elektrycznych siłowych i gniazd wtykowych siłowych o napięciu powyżej 400 V;

9) stosowanie na osłony punktów świetlnych materiałów palnych, z wyjątkiem materiałów trudno zapalnych i niezapalnych, jeżeli zostaną umieszczone w odległości co najmniej 0,05 m od żarówki;

- 10) instalowanie opraw oświetleniowych oraz osprzętu instalacji elektrycznych, takich jak wyłączniki, przełączniki, gniazda wtyczkowe, bezpośrednio na podłożu palnym, jeżeli ich konstrukcja nie zabezpiecza podłoża przed zapaleniem;
- 11) składowanie materiałów palnych na drogach komunikacji ogólnej służących ewakuacji lub umieszczanie przedmiotów na tych drogach w sposób zmniejszający ich szerokość albo wysokość poniżej wymaganych wartości określonych w przepisach techniczno-budowlanych;
- 12) składowanie materiałów palnych w pomieszczeniach technicznych, na nieużytkowych poddaszach i strychach oraz na drogach komunikacji ogólnej w piwnicach;
- 13) przechowywanie pełnych, niepełnych i opróżnionych butli przeznaczonych do gazów palnych na nieużytkowych poddaszach i strychach oraz w piwnicach;
- 14) zamykanie drzwi ewakuacyjnych w sposób uniemożliwiający ich natychmiastowe użycie w przypadku pożaru lub innego zagrożenia powodującego konieczność ewakuacji;
- 15) blokowanie drzwi i bram przeciwpożarowych w sposób uniemożliwiający ich samoczynne zamknięcie w przypadku powstania pożaru;
- 16) lokalizowanie elementów wystroju wnętrz, instalacji i urządzeń w sposób zmniejszający wymiary drogi ewakuacyjnej poniżej wartości wymaganych w przepisach techniczno-budowlanych;
- 17) wykorzystywanie drogi ewakuacyjnej z sali widowiskowej lub innej o podobnym przeznaczeniu, w której następuje jednoczesna wymiana publiczności lub użytkowników, jako miejsca oczekiwania na wejście do tej sali;
- 18) uniemożliwianie lub ograniczanie dostępu do:
 - a) gaśnic i urządzeń przeciwpożarowych,
 - b) przeciwwybuchowych urządzeń odciażających,
 - c) źródeł wody do celów przeciwpożarowych,
 - d) urządzeń uruchamiających instalacje gaśnicze i sterujących takimi instalacjami oraz innymi instalacjami wpływającymi na stan bezpieczeństwa pożarowego obiektu,
 - e) wyjść ewakuacyjnych albo okien dla ekip ratowniczych,
 - f) wyłączników i tablic rozdzielczych prądu elektrycznego oraz kurków głównych instalacji gazowej,
 - g) krat zewnętrznych i okiennic, które zgodnie z przepisami techniczno-budowlanymi powinny otwierać się od wewnątrz mieszkania lub pomieszczenia;
- 19) napełnianie gazem płynnym butli na stacjach paliw, stacjach gazu płynnego i w innych obiektach nieprzeznaczonych do tego celu;
- 20) dystrybucja i przeładunek ropy naftowej i produktów naftowych w obiektach i na terenach nieprzeznaczonych do tego celu.

k) miejsca zaklasyfikowane jako strefy zagrożenia wybuchem;

5) umieszczając, przy wjazdach do garaży zamkniętych z podłogą znajdującą się poniżej poziomu terenu, czytelną informację o dopuszczeniu lub niedopuszczeniu parkowania w tych garażach samochodów zasilanych gazem płynnym propan-butan, o których mowa w przepisach techniczno-budowlanych.

Wokół placów składowych i składowisk przy obiektach oraz przy obiektach tymczasowych o konstrukcji palnej musi być zachowany pas ochronny o minimalnej szerokości 2 m i nawierzchni z materiałów niepalnych lub gruntowej oczyszczonej.

Składowanie materiałów palnych pod ścianami obiektu związanych z jego funkcją, z wyjątkiem materiałów niebezpiecznych pożarowo, jest dopuszczalne pod warunkiem:

- 1) nieprzekroczenia maksymalnej powierzchni strefy pożarowej, określonej dla tego obiektu;
- 2) zachowania dostępu do obiektu na wypadek działań ratowniczych;

3) nienaruszenia minimalnej odległości od obiektów sąsiednich, wymaganej z uwagi na bezpieczeństwo pożarowe;

4) zachowania minimalnej odległości 5 m od drogi pożarowej.

Właściciele, zarządcy i użytkownicy obiektów produkcyjnych i magazynowych przeprowadzają regularne czynności porządkowe w miejscach, w których występują pyły palne zalegające w warstwach, zgodnie z zasadami określonymi w Polskich Normach.

Właściciele lub zarządcy terenów utrzymują znajdujące się na nich drogi pożarowe w stanie umożliwiającym wykorzystanie tych dróg przez pojazdy jednostek ochrony przeciwpożarowej zgodnie z przepisami dotyczącymi przeciwpożarowego zaopatrzenia w wodę oraz dróg pożarowych.

3). Odpowiedzialność za naruszenie przepisów przeciwpożarowych.

Wyciąg z Kodeksu wykroczeń (Dz. U. z 2010 r. Nr 46, poz. 275, z późn. zm.):

Art. 82

§ 1. Kto dokonuje czynności, które mogą spowodować pożar, jego rozprzestrzenianie się, utrudnienie prowadzenia działania ratowniczego lub ewakuacji, polegających na:

- niedozwolonym używaniu otwartego ognia, paleniu tytoniu i stosowaniu innych czynników mogących zainicjować zapłon materiałów palnych,
- wykonywaniu prac niebezpiecznych pod względem pożarowym bez ich wymaganego zabezpieczenia,
- używaniu instalacji, urządzeń i narzędzi niepoddanych wymaganej kontroli lub niesprawnych technicznie albo użytkowaniu ich w sposób niezgodny z przeznaczeniem lub warunkami określonymi przez producenta, jeżeli może się to przyczynić do powstania pożaru, wybuchu lub rozprzestrzeniania ognia,
- napełnianiu gazem płynnym butli na stacjach paliw, stacjach gazu płynnego i w innych obiektach nieprzeznaczonych do tego celu,
- nieprzestrzeganiu zasad bezpieczeństwa przy używaniu lub przechowywaniu materiałów niebezpiecznych pożarowo, w tym gazu płynnego w butlach,
- garażowaniu pojazdu silnikowego w obiektach i pomieszczeniach nieprzeznaczonych do tego celu z nieopóźnionym zbiornikiem paliwa i nieodłączonym na stałe zasilaniem akumulatorowym,
- składowaniu materiałów palnych na drogach komunikacji ogólnej służących ewakuacji lub umieszczaniu przedmiotów na tych drogach w sposób zmniejszający ich szerokość albo wysokość poniżej wymaganych wartości,
- składowaniu materiałów palnych na nieużytkowych poddaszach lub na drogach komunikacji ogólnej w piwnicach,
- składowaniu materiałów palnych pod ścianami obiektu bądź przy granicy działki, w sposób naruszający zasady bezpieczeństwa pożarowego,
- uniemożliwianiu lub ograniczaniu dostępu do urządzeń przeciwpożarowych, gaśnic, urządzeń uruchamiających instalacje gaśnicze i sterujących takimi instalacjami oraz innymi instalacjami wpływającymi na stan bezpieczeństwa pożarowego obiektu, wyłączników i tablic rozdzielczych prądu elektrycznego, kurków głównej instalacji gazowej, a także wyjść ewakuacyjnych oraz okien dla ekip ratowniczych,
- uniemożliwianiu lub ograniczaniu dostępu do źródeł wody do celów przeciwpożarowych, podlega karze aresztu, grzywny albo karze nagany.

§ 2. Kto, będąc obowiązany na podstawie przepisów o ochronie przeciwpożarowej do zapewnienia warunków ochrony przeciwpożarowej obiektu lub terenu, nie dopełnia obowiązków polegających na:

- zapewnieniu osobom przebywającym w obiekcie lub na terenie odpowiednich warunków ewakuacji,
- wyposażaniu obiektu lub terenu w urządzenia przeciwpożarowe i gaśnice,
- utrzymywaniu urządzeń przeciwpożarowych i gaśnic w stanie pełnej sprawności technicznej i funkcjonalnej,
- umieszczeniu w widocznych miejscach instrukcji postępowania na wypadek pożaru wraz z wykazem telefonów alarmowych oraz wymaganych informacji,
- oznakowaniu obiektu odpowiednimi znakami bezpieczeństwa,
- utrzymywaniu dróg pożarowych w stanie umożliwiającym wykorzystanie tych dróg przez pojazdy jednostek ochrony przeciwpożarowej,
- zapewnieniu usuwania zanieczyszczeń z przewodów dymowych i spalinowych,
- zachowaniu pasa ochronnego o szerokości minimum 2 m i nawierzchni z materiałów niepalnych lub gruntowej oczyszczonej, wokół placów składowych, składowisk przy obiektach oraz przy obiektach tymczasowych o konstrukcji palnej,
- przestrzeganiu zasad zabezpieczenia przeciwpożarowego podczas zbioru, transportu lub składowania palnych płodów rolnych,
- zapobieganiu powstawaniu i rozprzestrzenianiu się pożarów w lesie poprzez wykonywanie wymaganych zabiegów ochronnych, podlega karze aresztu, grzywny albo karze nagany.

§ 3. Kto na terenie lasu, na terenach śródleśnych, na obszarze łąk, torfowisk i wrzosowisk, jak również w odległości do 100 m od nich roznieca ogień poza miejscami wyznaczonymi do tego celu albo pali tytoń, z wyjątkiem miejsc na drogach utwardzonych i miejsc wyznaczonych do pobytu ludzi, podlega karze aresztu, grzywny albo karze nagany.

§ 4. Kto wypala trawy, słomę lub pozostałości roślinne na polach w odległości mniejszej niż 100 m od zabudowań, lasów, zboża na pniu i miejsc ustawienia stert lub stogów bądź w sposób powodujący zakłócenia w ruchu drogowym, a także bez zapewnienia stałego nadzoru miejsca wypalania podlega karze aresztu, grzywny albo karze nagany.

§ 5. Kto w inny sposób nieostrożnie obchodzi się z ogniem podlega karze aresztu, grzywny albo karze nagany.

§ 6. Kto zostawia małoletniego do lat 7 w okolicznościach, w których istnieje prawdopodobieństwo wzniesienia przez niego pożaru podlega karze grzywny albo karze nagany.

Art. 82a.

§ 1. Kto w razie powstania pożaru nie dopełnia obowiązku określonego w przepisach o ochronie przeciwpożarowej oraz Państwowej Straży Pożarnej w postaci:

- niezwłocznego zawiadomienia osób znajdujących się w strefie zagrożenia oraz: centrum powiadamiania ratunkowego lub jednostki ochrony przeciwpożarowej lub Policji bądź wójta albo sołtysa,
- podporządkowania się zarządzeniom kierującego działaniem ratowniczym,
- udzielenia niezbędnej pomocy kierującemu działaniem ratowniczym, na jego żądanie, podlega karze aresztu, grzywny albo karze nagany.

§ 2. Tej samej karze podlega, kto utrudnia prowadzenie działań ratowniczych, a w szczególności utrudnia dojazd do obiektów zagrożonych jednostkom ochrony przeciwpożarowej, prowadzącym działania ratownicze.

§ 3. Kto uniemożliwia lub utrudnia przeprowadzenie czynności kontrolnorozpoznawczych z zakresu ochrony przeciwpożarowej przez uprawnionego strażaka Państwowej Straży Pożarnej, podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny.

Art. 83.

§ 1. Kto nieostrożnie obchodzi się z materiałami wybuchowymi, łatwo zapalnymi lub substancjami promieniotwórczymi albo wykracza przeciwko przepisom o wyrobie, sprzedaży, przechowywaniu, używaniu lub przewożeniu takich materiałów, podlega karze aresztu, grzywny albo karze nagany.

§ 2. W razie popełnienia wykroczenia można orzec przepadek przedmiotów stanowiących przedmiot wykroczenia.

Na podstawie ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553 z późn. zm.):

Art. 163.

§ 1. Kto spowoduje zdarzenie, które zagraża życiu lub zdrowiu wielu osób albo mieniu w wielkich rozmiarach, mające postać:

1. pożaru,
2. zawalenia się budowli, zalewu albo obsunięcia się ziemi, skał lub śniegu,
3. eksplozji materiałów wybuchowych lub łatwopalnych albo innego gwałtownego wyzwolenia energii, rozprzestrzeniania się substancji trujących, duszących lub parzących,
4. gwałtownego wyzwolenia energii jądrowej lub wyzwolenia promieniowania jonizującego,
5. podlega karze pozbawienia wolności od roku do lat 10.

§ 2. Jeżeli sprawca działa nieumyślnie, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

§ 3. Jeżeli następstwem czynu określonego w § 1 jest śmierć człowieka lub ciężki uszczerbek na zdrowiu wielu osób, sprawca podlega karze pozbawienia wolności od lat 2 do 12.

§ 4. Jeżeli następstwem czynu określonego w § 2 jest śmierć człowieka lub ciężki uszczerbek na zdrowiu wielu osób, sprawca podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8.

Art. 164

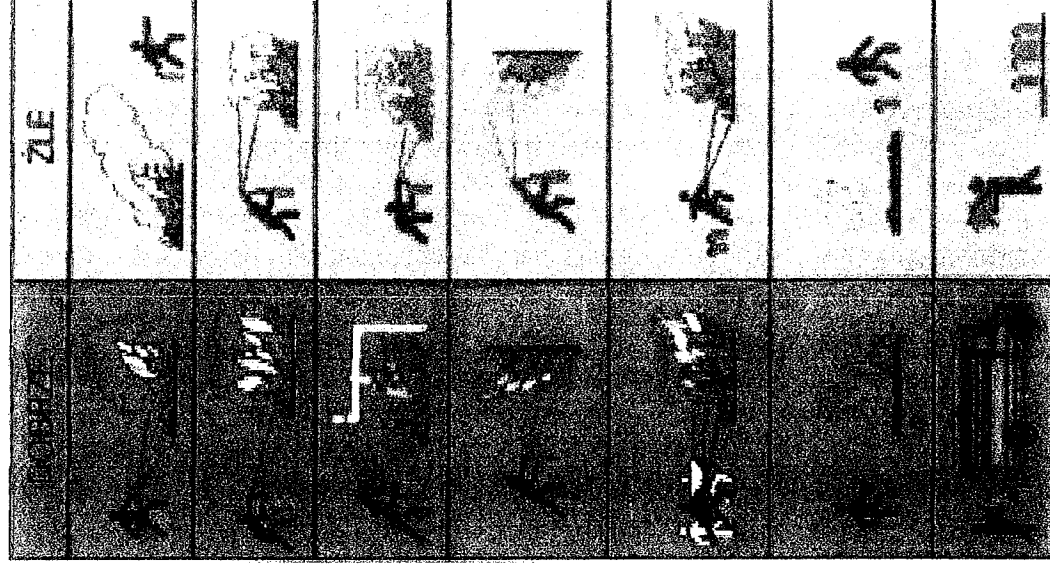
§ 1. Kto spowoduje bezpośrednio niebezpieczeństwo zdarzenia określonego w art. 163 § 1, podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8.

§ 2. Jeżeli sprawca działa nieumyślnie, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.

X. ZAŁĄCZNIKI

Podstawowe zasady gaszenia pożaru przy pomocy gaśnic

1. Zbliżyć się do pożaru zgodnie z kierunkiem wiatru (wiatr w plecy).
2. Uruchomić gaśnicę (zgodnie z instrukcją) i skierować strumień środka gaśniczego na źródło ognia
 - a) w przypadku płonących poziomych powierzchni kierować strumień gaśniczy na powierzchnię płonącą zaczynając od najbliższego brzegu, strumień kierować prawie równolegle do powierzchni płonącej,
 - b) płonące spadające z góry na dół krople lub ciekącą ciecz palną gasić kierując strumień gaśniczy od góry do dołu,
 - c) powierzchnie pionowe gasić od dołu do góry.
3. W przypadku konieczności gaszenia pożaru większą liczbą gaśnic, należy zastosować je jednocześnie.
4. Po ugaszeniu dopilnować aby nie doszło do wtórnego zapłonu.
5. Gaśnice po ich użyciu skierować do warsztatu.



ALARMOWANIE

Kto zauważy pożar obowiązany jest niezwłocznie:

1. Zawiadomić:

- osoby znajdujące się w strefie zagrożenia;
- Straż Pożarną tel. 998, albo
- najbliższą Jednostkę Ratowniczo-Gaśniczą tel. .998
- właściciela tel.

2. Zachować spokój i nie dopuścić do paniki.

3. Po uzyskaniu telefonicznego połączenia ze strażą pożarną należy wyraźnie podać:

- a) gdzie się pali: dokładny adres, nazwa instytucji, piętro;
- b) co się pali: np. szafa w korytarzu, piec itp;
- c) czy istnieje zagrożenie życia ludzi;
- d) numer telefonu, z którego się mówi i swoje nazwisko.

UWAGA! Odłożyć słuchawkę dopiero po otrzymaniu odpowiedzi, że straż pożarna przyjęła zgłoszenie. Odczekać chwilę przy telefonie na ewentualne sprawdzenie.

4. W razie potrzeby (nieszczęśliwy wypadek lub awaria) alarmować:

- | | |
|---------------------------------|-----------|
| - POGOTOWIE RATUNKOWE | tel. 999 |
| - POLICJA | tel. 997 |
| - POGOTOWIE ENERGETYCZNE | tel. |
| - POGOTOWIE WODNO-KANALIZACYJNE | tel. |
| - STRAŻ MIEJSKA | tel. |

AKCJA RATOWNICZO-GAŚNICZĄ

1. Równocześnie z alarmowaniem straży pożarnej należy przystąpić do akcji ratowniczo-gaśniczej przy pomocy podręcznego sprzętu gaśniczego znajdującego się w pobliżu.
2. Do czasu przybycia straży pożarnej kierownictwo akcją obejmuje zarządca, osoby do tego przygotowane lub osoba najbardziej energiczna i opanowana.
3. Każdy przystępujący do akcji ratowniczo- gaśniczej powinien pamiętać, że:
 - a) w pierwszej kolejności przeprowadzić ratowanie zagrożonego życia ludzi;

(Nazwa i adres zakładu)

..... dnia.....

.....

(Imię i nazwisko pracownika)

.....

stanowisko

OŚWIADCZENIE

Oświadczam, że zostałem(am) zapoznany(a) z przepisami z zakresu ochrony przeciwpożarowej, obowiązującymi na terenie teatru letniego, a w szczególności znane są mi sposoby:

- 1) zapobiegania powstawaniu i rozprzestrzenianiu się pożaru na stanowisku pracy ;
- 2) postępowania na wypadek pożaru;
- 3) użycia podręcznego sprzętu gaśniczego i urządzeń przeciwpożarowych w miejscu pracy. - wymagania w zakresie bezpieczeństwa pożarowego przyjmuję do wiadomości i zobowiązuję się przestrzegać jej postanowień.

(podpis składającego
oświadczenie)

(podpis prowadzącego szkolenie)

Przyjęto do akt osobowych dnia.....

- b) wyłączyć dopływ prądu elektrycznego do pomieszczeń objętych pożarem. Nie wolno gasić wodą instalacji i urządzeń elektrycznych będących pod napięciem (stosować gaśnice śniegowe, proszkowe);
- c) usunąć z zasięgu ognia wszystkie materiały palne, a w szczególności butle z gazami sprężonymi, naczynia z płynami łatwopalnymi, cenne urządzenia i ważne dokumenty;
- d) nie otwierać bez koniecznej potrzeby drzwi i okien do pomieszczeń, w których powstał pożar, ponieważ dopływ powietrza sprzyja rozprzestrzenianiu się ognia;
- e) szybkie i prawidłowe użycie podręcznego sprzętu gaśniczego umożliwia ugaszenie w zarodku.

załącznik nr 4.

Wzór

ZEZWOLENIE
na prowadzenie prac pożarowo
i wybuchowo niebezpiecznych

1. Miejsce pracy:
2. Rodzaj wykonywanych prac:
3. Czas wykonywania pracy: dnia
od godz. do godz.
4. Zagrożenie pożarowe i wybuchowe w miejscu wykonywania prac:.....
5. Sposób zabezpieczenia miejsca prac przed możliwością zainicjowania pożaru (wybuchu)
.....
6. Środki zabezpieczenia:
 - a) przeciwpożarowe
 - b) bhp
 - c) inne
7. Sposób wykonywania prac:
8. Odpowiedzialni za:
 - a) przygotowanie miejsca prac, środków zabezpieczających i zabezpieczenie toku prac
(imię i nazwisko)
 -
wykonano (podpis).....
 - b) wyłączenie spod napięcia
(imię i nazwisko)
 -
wykonano (podpis).....
 - c) dozór po zakończeniu prac
(imię i nazwisko)
 -
wykonano (podpis).....
 - d) dokonanie analizy stężeń par cieczy, gazów, pyłów palnych

(imię i nazwisko)

wykonano, w miejscu prac nie występuje stężenie niebezpieczne (podpis).....

9. Zezwalam na rozpoczęcie robót:

specjalista ds. ochrony ppoż. (bhp) (podpis i pieczęć)

właściciel (osoba upoważniona) (podpis i pieczęć).....

10. Miejsce wykonywania prac i jego otoczenie sprawdzono i nie stwierdzono zaniedbań

mogących spowodować pożar. Stwierdzam odebranie robót organizacyjno-technicznych:

..... dnia.....

(podpis, pieczęć)

Załącznik nr 5.

Wzór

PROTOKÓŁ

zabezpieczenia prac niebezpiecznych pożarowo i wybuchowo

1. Nazwa i określenie miejsca, pomieszczenia, w którym przewiduje się wykonywanie prac niebezpiecznych:

.....
.....
.....

2. Obciążenie ogniowe oraz właściwości materiałów palnych występujących w pomieszczeniu:

.....
.....
.....

3. Rodzaj elementów budowlanych (zapalność) występujących w danym pomieszczeniu, rejonie przewidywanych prac:

.....
.....

4. Sposób zabezpieczenia ppoż. pomieszczenia, stanowiska, urządzenia na okres wykonywania prac niebezpiecznych:

.....
.....

5. Ilość i rodzaje podręcznego sprzętu gaśniczego służącego do zabezpieczenia toku prac niebezpiecznych:

.....
.....
.....

6. Środki i sposób alarmowania Straży Pożarnej oraz współpracowników w przypadku powstania pożaru:

.....

Instrukcja bezpieczeństwa Pożarowego dla Teatru Letniego w Ciechocinku

.....
.....
7. Osoba odpowiedzialna za całokształt przygotowania zabezpieczenia ppoż. toku prac niebezpiecznych:

.....
8. Osoba odpowiedzialna za nadzór bezpieczeństwa pożarowego w toku prac spawalniczych: ..

.....
9. Osoby zobowiązane do prowadzenia kontroli rejonu prac niebezpiecznych:

.....dnia

(podpis i pieczęć)

Instrukcja przeciwpożarowa

(wyciąg ustaleń)

Na terenie i wewnątrz pomieszczeń teatru zabronione jest wykonywanie czynności, które mogą spowodować pożar, jego rozprzestrzenianie się, utrudnienie prowadzenia działań ratowniczych lub ewakuacji, a w szczególności:

1. Używanie otwartego ognia, palenie tytoniu i stosowanie innych czynników mogących spowodować zapłon występujących materiałów:
 - a) w miejscach występowania materiałów niebezpiecznych pożarowo,
 - b) w miejscach występowania innych materiałów palnych, określonych przez właściciela i oznakowanych zgodnie z Polską Normą.
2. Składowanie materiałów palnych w odległości mniejszej niż 0,5 m od urządzeń instalacji, których powierzchnie mogą nagrzewać się do temperatury przekraczającej 100 °C,
3. Składowanie materiałów palnych w odległości mniejszej niż 0,5 m od linii kablowych o napięciu powyżej 1 kV, przewodów uziemiających i przewodów odłączających instalacji odgromowej.
4. Użytkowanie elektrycznych urządzeń ogrzewczych ustawionych bezpośrednio na podłożu palnym (np. grzałki elektryczne do wody), z wyjątkiem urządzeń eksploatowanych zgodnie z warunkami określonymi przez producenta,
5. Stosowanie na osłony punktów świetlnych materiałów palnych, z wyjątkiem materiałów trudno zapalnych, jeżeli zostaną umieszczone w odległości co najmniej 0,05 m od żarówki.
6. Instalowanie opraw oświetleniowych, w tym osprzętu instalacji elektrycznych, jak: wyłączniki, przełączniki, gniazda wyciągowe, bezpośrednio na podłożu palnym, jeżeli ich konstrukcja nie zabezpiecza podłoża przed zapaleniem.
7. Rozgrzewania za pomocą otwartego ognia smoły i innych materiałów w odległości mniejszej niż 5 m od obiektu.
8. Spalanie smółki i odpadów w miejscu umożliwiającym zapalenie się sąsiednich obiektów lub materiałów łatwopalnych.
9. Składowanie materiałów palnych na drogach komunikacji ogólnej służących ewakuacji.
10. Ustawianie na klatkach schodowych jakichkolwiek przedmiotów utrudniających ewakuację.
11. Zamknięcie drzwi ewakuacyjnych w sposób uniemożliwiający ich natychmiastowe użycie.
12. Umieszczenie lub ograniczanie dostępu do:
 - a) Urządzeń przeciwpożarowych

- b) urządzenia do usuwania dymów i gazów pożarowych,
- c) urządzeń uruchamiających instalacje gaśnicze i sterujących takimi instalacjami oraz innymi instalacjami wpływającymi na stan bezpieczeństwa pożarowego obiektu,
- d) wyjść ewakuacyjnych,
- e) wyłączników i tablic rozdzielczych prądu elektrycznego oraz głównych zasobników

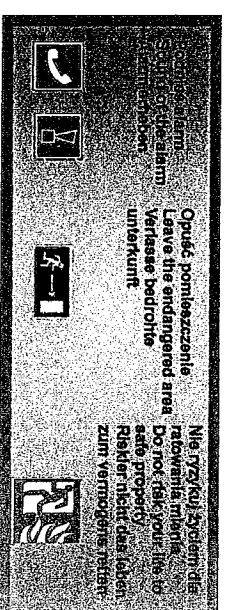
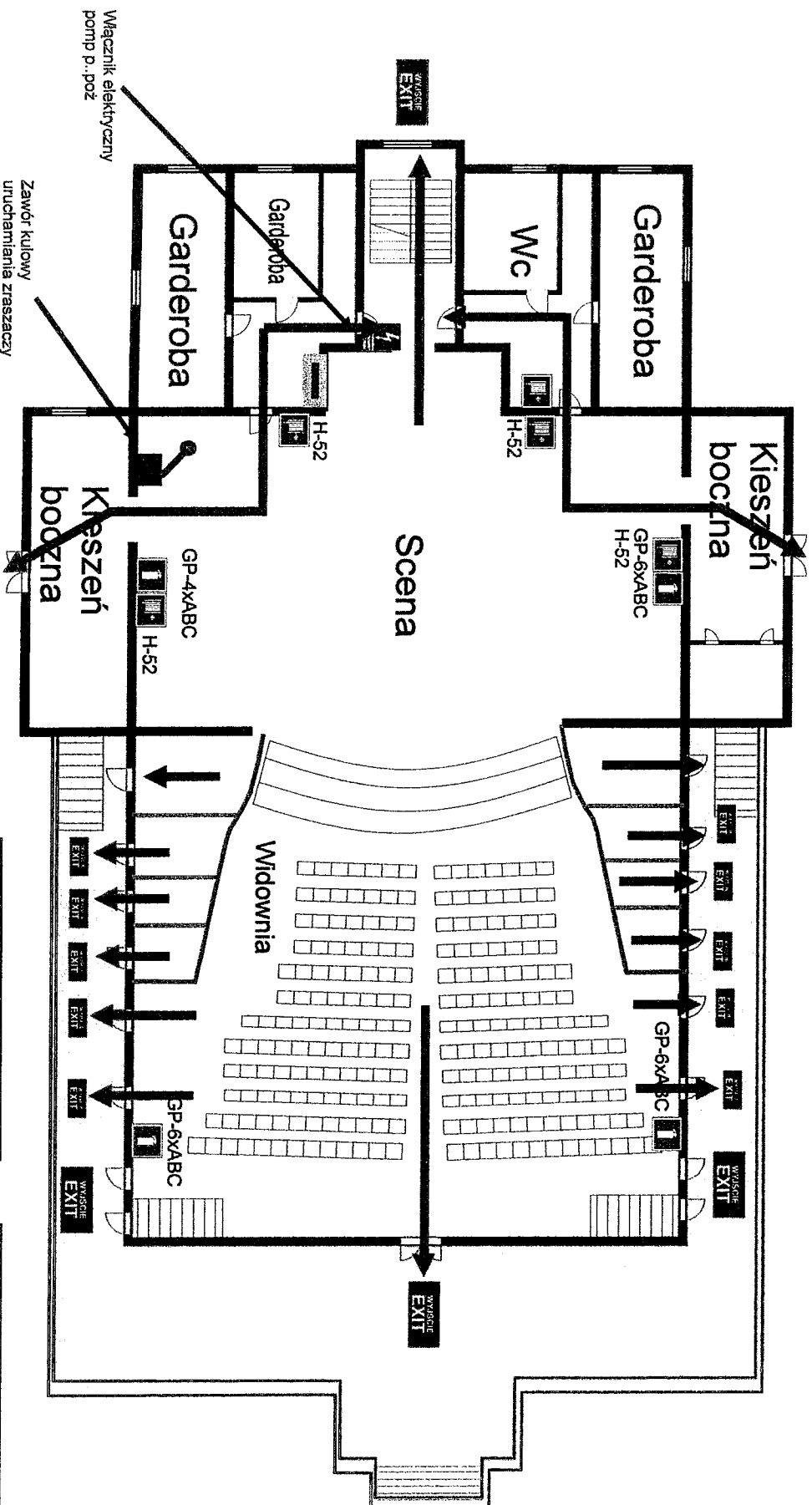
Ciechocinek

Przez instrukcję powinien przebiegać po przekątnej od lewego dolnego do prawego górnego narożnika pas koloru czerwonego o szerokości ok. 3cm .

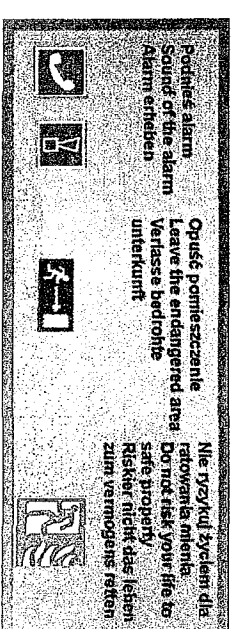
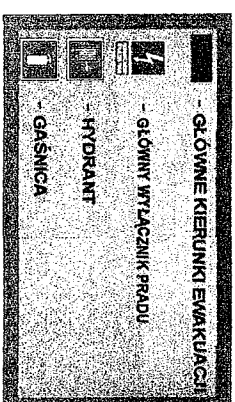
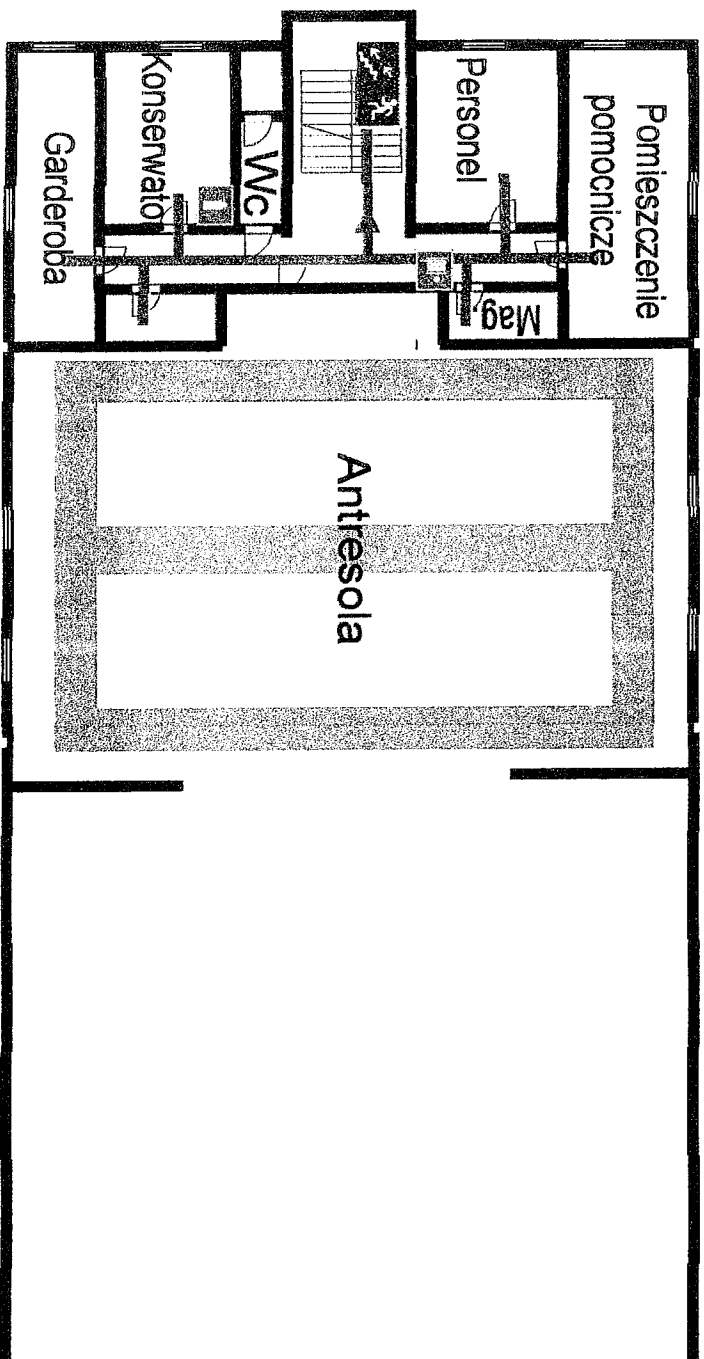
**AKTUALIZACJA INSTRUKCJI BEZPIECZEŃSTWA POŻAROWEGO
ĆWICZENIA EWAKUACJI LUDZI Z OBIEKTU**

L.P.	Zakres aktualizacji instrukcji . Ćwiczenia z zakresu ewakuacji ludzi	Data aktualizacji, ćwiczeń z ewakuacji	Imię i nazwisko osoby dokonującej aktualizacji, prowadzącego ćwiczenia.
1.			
2.			
3.			
4.			
5.			
6.			
7.			
8.			
9.			
10.			
11.			

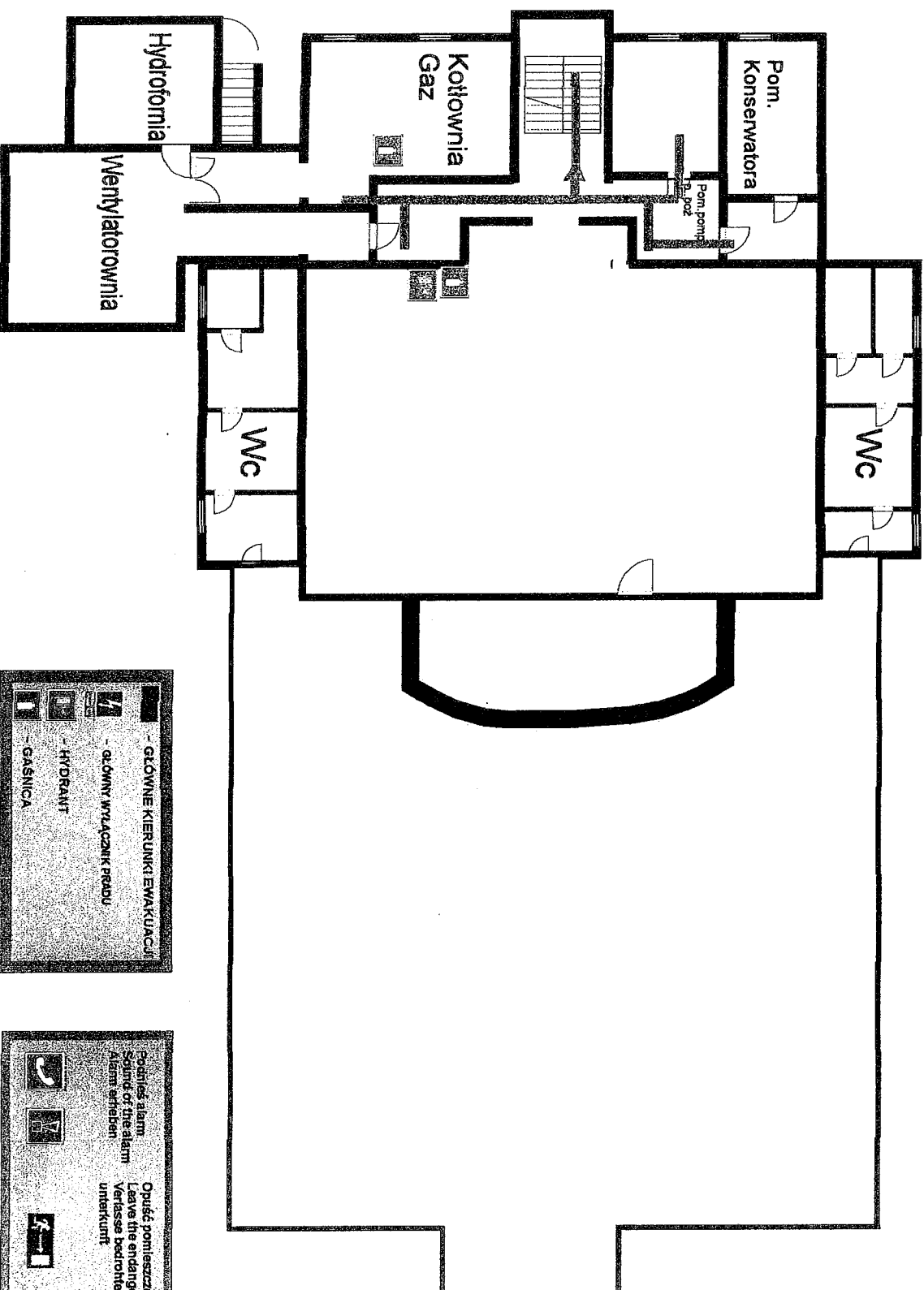
ORGANIZACJA EWAKUACJI LUDZI I MIENIA NA WYPADK POŻARU LUB INNEGO MIEJSCOWEGO ZAGROŻENIA W Teatrze Letnim - parter



ORGANIZACJA EWAKUACJI LUDZI I MIENIA NA WYPADEK POŻARU LUB INNEGO MIEJSCOWEGO ZAGROŻENIA W teatrze letnim - piętro



ORGANIZACJA EWAKUACJI LUDZI I MIENIA NA WYPADEK POŻARU LUB INNEGO MIEJSCOWEGO ZAGROŻENIA W teatrze letnim-piwnica



- GŁÓWNE KIERUNKI EWAKUACJI
 - GŁÓWNY WYŁĄCZNIK PRĄDU
 - HYDRANT
 - GAŚNICA

Proszę alarm
 Sound of the alarm
 Alarm erheben

Opusć pomieszczenie
 Leave the endangered area
 Verlasse das bedrohte unterkunft

**Nie ryzyuj życia dla
 ratowania mienia**
 Do not risk your life to
 save property
 Risikoer nicht das Leben
 zum Vermögens retten

Pow. zab. 704m²
N. 52°52'51,14"
E. 18°47'23,69"

Mikołaja Kopernika

Żelazna

Armii Krajowej

HDN-80

HDN-150

28m

25m

48m

